

meštri

školski list Osnovne škole Ivana Meštrovića - cijena 15 kn - broj 4

RIJEČ UREDNIKA

Pozdrav svim Meštrima!

Još je jedna školska godina za nama. Nadamo se da je za sve bila uspješna kao i za nas. Nastojali smo zabilježiti sve važnije događaje, zbivanja i zanimljivosti vezane uz školu.

Ove godine se obilježava 40. godišnjica rada naše škole pa smo zato i temu ovog broja posvetili školi. Za vas smo istražili i saznali sve o njezinoj prošlosti, djelatnicima i učenicima, a naći ćete i zanimljivosti vezane uz samog Ivana Meštrovića.

*Donosimo vam brojne novosti iz školskih klupa, zanimljivosti naših imena, naučit ćemo vas kako izraditi treptalo i napraviti vulkan u našoj novoj rubrici *Hokus-pokus*. Izabrali smo naj osmaša i popričali s našim prvašićima.*

Nadamo se da ćete se dobro zabaviti uz svoj najdraži list!

Urednici

Glavna i odgovorna urednica:

Gordana Ljubas

Uredništvo:

Antonio Josić, Marin Duić, Ivan Čuić, Katarina Juričić, Paula Filar, Jana Smrekar, Veronika Čop, Bruno Štengl, Viktor Prusac, Tia Borković i Tonka Nakić

Tehnička podrška:

Iva Matasić

Stjepan Šikoronja

naklada 200 primjeraka

M. Pušteka 1

<http://www.os-imestrovica-zg.skole.hr>

SADRŽAJ

TEMA BROJA

Obljetnica - 40 godina naše škole

Izlet u Čazmu

Na put u Čazmu krenuli su učenici 6.a i 6.b razreda s njihovim razrednicama, prof. Ljubas, prof. Kožul-Kalem i profesoricom Nimac.

04 Školske kronike

08 Izleti

10 Tema broja

18 Hokus-pokus

20 Fotostrip

21 Kritike

24 Zdenac riječi

27 Biseri

28 Trofej

29 Nesnošljivost u školi

30 Eko kutak

32 Moje putovanje

33 Natjecanja

35 Prvašići

38 Zanimljivosti

39 Vicevi

40 Izreke

41 Zabavne stranice

44 Akvarel

48 Godina astronomije

49 Naši osmaši

51 Naj osmaš

52 Strip 1

53 Strip 2

ŠKOLSKE KRONIKE

! Ove školske godine u našu školu upisano je 45 učenika prvih razreda. Škola sada broji 331 učenika – 164 u razrednoj i 167 u predmetnoj nastavi.

Dan kruha

U našoj je školi 21.listopada 2008. obilježen Dan kruha. Nastava je trajala samo prva tri sata, a svaki je sat skraćen na trideset i pet minuta.

Iz svakog razreda nekoliko odabranih učenika otišlo je postavljati i uređivati stolove. Naši vrijedni dečki iz 8.a razreda, Patrik, Mislav, Filip C. i Alan, postavili su razglas puno prije predstave kako bi profesorica Golac mogla napraviti generalnu probu zборa. U blagovaonici je bilo zabavno. Sa svih strana je odjekivao žamor uzbudjenih učenika koji su postavljali stolove. Kada je sve bilo spremno i uređeno, čekalo se samo da završi treći sat kako bi preostali učenici došli u blagova-

onicu i kako bi započela predstava. Na završetku trećeg sata pristigli su i ostali učenici i nastavnici.

Za početak zbor je otpjevao jednu pjesmu, a popratio ih je odlični Vladimir Slošić na električnoj gitari. Još je par učenika nižih razreda recitiralo nekoliko pjesmica i predstava je bila završena. Svi smo nestrljivo dočekali svećenika, don Franju, da održi molitvu i blagoslov kruh pa da možemo početi jesti. Kada je don Franjo završio molitvu, svi su oduševljeno viknuli Amen i navalili na „klopu“.

Antonio Josić, VIII.a

Dan sjećanja na Vukovar Božićna priredba

I ove se godine 18. studenoga, na godišnjicu pada grada, naša škola sjetila Grada heroja. Prvi školski sat proveli smo prisjećanju na taj dan. Učitelj povijesti Neven Rücker pripremio je kratko predavanje o zbivanjima te 1991. godine.

Nakon trećeg sata zajedno smo ispred škole zapalili svijeće u znak sjećanja na sve poginule heroje toga grada, ali i znak da nismo i nećemo zaboraviti što se tada događalo!

Uredništvo

Ove godine Božićna priredba bila je u sportskoj dvorani. Priredba je bila kao i inače: nekoliko pjesama u izvedbi školskog zбора, recitacije nižih razreda, jedna dramska igra drugog razreda i mala predstava. Dramska skupina uprizorila nam je život Adriana Molea. Nadamo se da će nas i na kraju godine razveseliti nekom predstavom jer smo među njima prepoznali buduće glumce! Svi gledatelji su bili pristojni i tihi (šteta su samo onda dobri). Svi koji su nastupali u priredbi dobili su veliki pljesak. Meni su dlanovi pulsirali od pljeskanja.

Jana Smrekar, VI.a

Školska kuhinja

Od 1. travnja 2009. godine naša škola preuzeila je organiziranje prehrane za učenike osnovnih škola s područja gradskih četvrti Trešnjavka Jug i Trešnjevka Sjever.

Stari-novi djelatnici

Na početku ove školske godine došlo je do veće smjene nastavnika. Otišlo je nekoliko „starih“, dugogodišnjih djelatnika, a na njihova su mjesta došli novi.

Nakon gotovo 40 godina staža i 37 godina u našoj školi u mirovinu je otišla učiteljica hrvatskoga jezika Marija Neveščanin. Na njeno je mjesto došla Snježana Akrap, naslijedila ovogodišnje sedmaše i dobila nove petaše. U zasluženu mirovinu nakon 28 godina staža otišla je i učiteljica Vesna Dekanić. Izvela je još jednu generaciju, dala im dobru podlogu za daljnje školovanje i odlučila se baviti unucima. Zamijenila ju je učiteljica Sanja Pavlinović. Kako nam je nagovijestila u prošlom broju Meštara, svoje umirovljeničke dane provodi i Frau Zdenka Vujić. Na njeni je mjesto došla mlada učiteljica njemačkoga jezika Ivana Bašić.

Posjet Kući sv. Terezije od malog Isusa

Bio je petak, oko 15 sati pred smo se našli mi, učenici 6.a učenici sedmih razreda. Čekali smo profesora Petra Medića i našu psihologinju da krenemo u dobrovorni posjet. Svatko je imao ponešto od igračaka za djecu. Čekali smo tramvaj, malo smo popričali i došli smo do autobusne stanice. Autobus je došao brzo i krenuli smo put Vrhovca. Kada smo sišli s autobra, morali smo još jednom ići na tramvaj. Izšli smo iz tramvaja i prošetali do kuće sv. Ter-

Učitelj Davor Zuanović dobio je posao ravnatelja u OŠ Ljubljаницa, a umjesto njega geografiju predaje Mila Kožul Kalem.

Nakon jednogodišnjeg boravka u našoj školi napustila nas je učiteljica Marija Pamuković, a na njeni je mjesto došla Branka Romanić i oživjela ŠŠK (Vikendom u športske dvorane).

Učiteljica Tea Sušac koja je prošle školske godine predavala engleski jezik u RN, ove je godine prešla u produženi boravak u 1.b razredu.

Na početku drugog polugodišta s bolovanja se vratila učiteljica engleskog jezika Brigita Jeki Vicković. Školu je nakon 25 godina napustila i učiteljica Jadranka Gabriella Pavlović, a na njeni je mjesto došla Antonija Punek.

Uredništvo

ezije od malog Isusa za nezbrinutu djecu. Kada smo ušli, dočekala nas je i profesorica Marija Šuveljak. Došla je časna sestra i otpratila nas do dvorane u kojoj smo se družili s djecom. Svi su bili veseli, puni sreće i zadovoljstva otvarali su naše poklone. Bilo je tu od lutaka pa sve do društvenih igara. Nažalost, vrijeme je brzo prošlo i morali smo krenuti kućama. Vjerujemo da smo ovim posjetom uljepšali dan djeci iz doma te da će im naše igračke biti korisne.

Paula Filar, VI.a

Izložba fotografija iz Domovinskog rata

Dana 13. siječnja 2009. u našoj školi otvorena je izložba fotografija iz Domovinskog rata. Na otvorenje izložbe došli su članovi HIDRA-e iz Zagreba. Pokazali su nam kratki dokumentarni film o Domovinskom ratu. Nakon filma učenici 5. i 6. razreda pogledali su fotografije, a učenici 7. i 8. razreda ostali su na kratkom predavanju i razgovoru s vojnicima. Izložba je u našoj školi bila postavljena dva tjedna.

Projekt "Volio bih da me voliš"

Dana 13. veljače 2009. učenici osmih razreda izložili su svoje radove koje su napravili za projekt Volio bih da me voliš.

Ovu temu istražili su kroz mnogo različitih predmeta: hrvatski jezik (ljubav u prozi, poeziji, medijima), vjeronauk (ljubavni parovi u Bibliji), likovnu kulturu (kako nacrtati ljubav), glazbenu kulturu (najljepše ljubavne pjesme 20. stoljeća), povijest (ljubavni parovi koji su pokretali povijest), geografiju (svadbeni običaji), biologiju (važnost dojenja), engleski i njemački jezik (najljepši stihovi o ljubavi).

CILJ PROJEKTA: Potaknuti učenike na stjecanje novih spoznaja o ljubavi, osvijestiti važnost razumijevanja tog duševnog stanja, pravilnih procjena i postupaka te ih potaknuti na čitanje, slušanje, promatranje, istraživanje i stvaranje.

PROJEKTNA SKUPINA: Učenici 8.a i 8.b razreda, učitelji hrvatskog jezika, likovne kulture, glazbene kulture, engleskog i njemačkog jezika, biologije, povijesti, geografije i vjeronauka.

MASKENBAL

1. mjesto

2. mjesto

Naša škola je 24. veljače obilježila veselu i zabavnu tradiciju maškara. Taj dan nastava je trajala prva četiri sata normalno, peti sat smo se maskirali, a šesti sat je počela zabava. Bilo je vrlo maštovitih maski, a najbolje su bile maske konobara (Antonio Josić), Simone Gotovac (Vilen Đerek) i Boba Marleya (Hana Reberski). Pobjednici su osvojili vrlo vrijedne na-

grade. Najbolje maske među profesorima su bile maske Simonice i Ante Gotovca (prof. Golac i prof. Ljubas). Za odličnu atmosferu zaslужni su dečki kod razglosa koji su puštali odlične pjesme i pritom ih pjevali uz malu pomoć navijačica iz sedmog razreda.

Antonio Josić, VIII.a

Djelatnici

Djelatnici škole, šk. god. 2008./2009.

Zaželjeli smo vesele i zdrave umirovljeničke dane našim mladim
umirovljenicama Mariji i Vesni

Izleti

Izlet u Krapinu

Dana 10.10.2008. okupili smo se pred školom u 8.00 sati. Išli smo u posjet lokalitetu Hušnjakovo u Krapini. To je najpoznatije svjetsko nalazište neandertalskog čovjeka s najbohatijom i najraznolikijom fosilnom zbirkom. Dok smo se vozili u autobusu, profesor Rúcker nas je podijelio u grupe i rekao da zapisujemo sve što nam se čini zanimljivo i što bi bilo dobro da upamtim i znamo. Prvo smo otišli u Muzej evolucije. Dočekao nas je stručni vodič koji nam je pričao o neandertalcu i nalazištu u Krapini. Nakon Muzeja penjali smo se na brdo Hušnjakovo. Tamo smo vidjeli kako je izgledao neandertalac i kako je živio.

Nakon kraće igre u parku krenuli smo u razgledavanje rodne kuće Ljudevita gaja gdje su izloženi njegovi radovi i osobne stvari.

Ručali smo u restoranu Neandertal pub.

Slijedio je posjet crkvi svete Katarine. Tamo nas je dočekao svećenik i pokazao nam unutrašnjost crkve.

Na izletu mi je bilo lijepo, vidjela sam mnogo novih stvari i naučila puno novoga.

Anita Vukić, 5.b

Dogodilo se na Sljemenu

Bio je to dobar izlet od pet lijepih dana. Svaku smo večer išli na ples. Jedan dan smo mogli gledati utakmicu i film. Imali smo svoju učionicu u kojoj smo učili. U četvrtak smo slavili Marinin i Jakovov rođendan. Imali smo doručak, ručak, užinu i večeru. Išli smo na razna mesta, npr: do Crvenog križa "rudnika" Zrinski, (itd....). Onda smo imali posjetu Gorske službe spašavanje koja nam je govorila kako spašavaju ljudе, čime se bave i kakvu odjeću nose... Najbolje je bilo kad smo nakon plesa išli u sobe i kad je svatko otišao u svoj krevet jer smo onda pričali viceve, što ćemo sutra raditi i „zezali se“.

Eee, tako je bilo na Sljemenu!!!

Tena Smuđ 11.11.2008. 3.b

Izlet u Čazmu

Na put u Čazmu krenuli su učenici 6.a i 6.b razreda s njihovim razrednicama, prof. Ljubas, prof. Kožul-Kalem i profesoricom Nimac.

Vožnja do Čazme kratko je trajala. Dočekala nas je kustosica Muzeja grada Čazme i povela u razgledavanje crkve svete Marije Magdalene. Pričala nam je o povijesti crkve i povijesti Čazme. Crkva je rađena u romaničkom stilu i u njoj je pokopan Konstantin, brat kralja Bele IV.. Slijedio je posjet Galeriji i Muzeju grada Čazme. Saznali smo da je iz Čazme Ivo Horvat, najveći hrvatski botaničar. (Njegov unuk je Marin Soljačić!). U Galeriji smo pogledali slike Antuna Cetine i prvi hrvatski crtani film, Crvenkapicu Aleksandra Marksа.

Na putu do arheološkog nalazišta prošli smo kroz park i vidjeli kip poznatog književnika Slavka Kolara koji je također iz ovog kraja. Na nalazištu smo vidjeli ostatke keramičkih predmeta.

Autobusom smo krenuli do rasadnika. Tamo su naši domaćini bili uposlenici Hrvatskih šuma koji su nas ljubazno dočekali i počastili velikim sendvićima i sokovima! Od njih smo doznali da uzgajaju hrast lužnjak, jasen i brijest.

Autobusom smo krenuli u šumu hrasta lužnjaka. Šuma se zove Jankač, stara je 140 godina i ima 580 hektara. Trebali smo skupljati biljke za herbarij pa smo se primili posla i pronašli lišajeve, kupine, hrast, paprat...

Sljedeće odredište bila je Drvna industrija Čazma. Vidjeli smo kako se drva pile, režu, suše i kako konačno nastaje namještaj i parketi.

Čazmu smo napustili i krenuli ka seoskom domaćinstvu Kezele. Tamo smo (dobro) ručali i imali raznolik program: mogli smo vidjeti domaće životinje, igrati odbojku i košarku, jahati, ljudljati se...

Pri povratku smo bili umorni, ali nije nedostajalo veselje atmosfere.

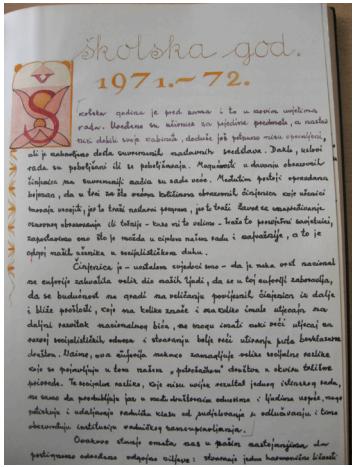
Ana Giljanović i Winona Golenja-Hoić, VI.a

TEMA BROJA

40 GODINA
OSNOVNE
ŠKOLE IVANA
MEŠTROVIĆA

Iz spomenice škole

Zagrebačka periferija

U "Hrvatskim novinama" broj 145 od 1868. godine objavljen je članak o životu stanovnika na području zagrebačke periferije. Izdvajam dio članka u kojem se navodi: "Osobito pako nebi nitko ni pomisliti a kamo li povjerovati mogao, da baš tako rekuć u neposrednoj blizini glavnoga grada Hrvatske ima do 4000 dušah, od kojih djeca nikakove učione ne polaze. Pa ipak je tomu tako. Trnje, Horvati, Vrhovec, Pantovčak, Sv. Duh, Prekrižje, Ljubljаница, Jarun, ta predgrađa našega gl. grada nepošiljavaju niti jedne duše u školu, pače ima i takovih, koji se u 7. godini niti prekrižiti ne znadu... "

Gradski zastupnici, seljaci iz Horvata bili su najbučniji na sjednicama Gradske skupštine. Zastupnik Tomo Fratrić zaprijetio je Gradskoj upravi i nudio dolazak seljaka batinaša, koji su "glavom svojom i rukama svojimi spremni da se tuku za prosvjetiteljstvo pučanstva svojega", ako Gradska uprava ne pristupi izgradnji škole u Horvatima. Jarunčani su i tom prilikom bili na strani Horvata, podupirali njihove akcije i nudili im svoje momke, koji će u svetečenom rahu znati obiskati glave svih gradskih senatora. "Borba za školu na Horvatima trajala je 25 godina. Gradska općina raspravljala je o gradnji škola u Tmju i Jarunu tek 1893. godine. Tada je donesena odluka o gradnji škole na Horvatima. Izgradnja škole trajala je dvije godine. U tu školu polazili su prvi đaci naših naselja.

Kako smo dobili školu

U toku gradnje škole Skupština grada Zagreba na svojoj sjednici od 28.6.1968. g. donijela

je Rješenje o osnivanju škole Jarun - Gajevo, odredivši joj područje omeđeno sa sjevera autoputom, s istoka Vurovčicom (Srednjaci i Gredice), s juga Savom, a sa zapada bivšom granicom općine Črnomerec. Istim Rješenjem imenovan je za privremenog direktora škole Jarun - Gajevo drug Hegeduš Dragutin, dotadašnji stručni referent za osnovne škole u Sekretarijatu za obrazovanje, kulturu i fizičku kulturu Skupštine grada Zagreba, sa zadatkom da pripremi sve za početak nastave. Istovremeno dobio je zadatak da opremi školu s nastavnim sredstvima, izvrši izbor nastavnog i drugog osoblja, kako bi škola, čim bude gotova i predana na uporabu, započela s redovnom nastavom.

Dana 31. siječnja 1969. g. izvršen je tehnički pregled zgrade i istog dana izvršena je primo-predaja škole od strane izvođača krajnjem korisniku. Zgrada još uvijek nije bila posve završena. Nedostajao je spojni trakt između učionica i gimnastičke dvorane. Hodnik gimnastičke dvorane također nije bio dovršen. Trebalo je otkloniti još niz sitnijih nedostataka.

Bez obzira na sve to 1. veljače 1969. g. pod vodstvom svojih nastavnika došli su učenici u 10 sati iz svojih dotadašnjih škola: "Milan Špalj", "Sava Kovačević", "Braća Ribar" i "Matija Gubec". Dočekao ih je direktor škole i održao im prigodni govor zaželjevši dobrodošlicu u novu školu. Iza toga učenici su razgledali školu i uvedeni su u učionice.

Prvog nastavnog dana na ovoj školi prisustvovalo je 945 učenika, raspodijeljenih u 30 odjeljenja (15 nižih i 15 viših).

Kamen temeljac za dogradnju škole

09. V. 1980.

Ovo bi trebalo napisati crvenim slovima! Danas su se počeli kopati temelji za dogradnju škole, premda je kamen temeljac položen još uoči Dana Republike. Valjda gradnja neće ići dosadašnjim tempom. Dogradit će se 4 ucionice, školska radionica za tehnički odgoj sa fotolaboratorijem, spremište materijala i strojeva, veliki kabinet za domaćinstvo,

moderna školska kuhinja i velika dvorana za više namjena koja će služiti i kao đački restoran. On će imati posebne sklopive stolove koji će se dati tako preklopiti da se dobiju pregradni zidovi, (stijenke). Škola će imati novi ulazni predprostor i moći će

primiti u svim svojim prostorijama u dvije smjene 1200 učenika. A to će škola za jedno 2 - 4 godine i imati. Gradnja velikog naselja je počela punom parom i graditelji tvrde da će prvi stanovi biti useljeni krajem ljeta 1981. Međutim, jer znamo naše "hvalisanje" u takovim prilikama, do tada neće biti. Dobro će biti ako se to dogodi još godinu kasnije, tj. 1982.

Obnovljena škola

1981./82.

Konačno je dovršena dogradnja škole.

Dobili smo 6 ucionica, jednu veliku radionicu sa isto tako velikim skladištem, fotolaboratorij, kabinet za domaćinstvo, modernu kuhinju i još ljepšu dvoranu koja će služiti i kao restoran. Sve je to moderno opremljeno. Podovi su u dvorani i hodnicima od mramora. Isto tako i u starom dijelu su hodnici i atrij dobili pod od mramornih ploča.

Napravljena je velika garderoba za učenike. Narodna odbrana, odnosno ONO, dobila je svoj kabinet. Uopće, stanje se uvelike poboljšalo. Ulazni atrij u školu je povećan, a također je škola dobila i novu nadstrešnicu, koja može u slučaju kiše primiti više od 800 učenika.

Još jedno priznanje

1987./88.

Još jedno priznanje stiglo nam je na kraju godine. Komisija za vrednovanje estetskog uređenja škola naše općine, proglašila je OŠ „Ivan Meštrović“ najuređenijom u estetskom i higijenskom pogledu.

Podjela škole

17. lipnja 1991. u našoj školi na sjednici Učiteljskog vijeća, ravnatelj škole gospodin Ante Sučić pročitao je elaborat o osnivanju dviju škola u zgradiji sadašnje i od 1. rujna one će djelovati kao dvije samostalne škole. Nova škola nosi ime Osnovna škola Alojzija Stepinca, a za vršitelja dužnosti imenovana je gospođa Karmen Lukinac Petrinec.

Domovinski rat

U Domovinskom ratu svoj život za slobodnu Hrvatsku dali su naši bivši učenici: Željko Bartolić (ovu školu završio 1978.), sahranjen 3. rujna 1991. te Marijo Vojtušek (ovu školu završio 1982.), sahranjen 5. rujna 1991.

Direktori/ravnatelji OŠ Ivana Meštrovića:

*Dragutin Hegeduš (1969. – 1982.)
Branko Molan (1982. – 1991.)
Ante Sučić (1991. – 1993.)
Snježana Mandić (1993.)*

*Radoslav Čular (1994.)
Vera Borovec (1995. – 1996.)
Mario Rogač (1996. – 2005.)
Milivoj Magerl (2005. –)*

Učenici, profesori

Danas škola ima 331 učenika i 16 razrednih odjela. U školi je zaposleno 40 djelatnika. Posebno se ističemo izuzetnim uspjesima u astronomiji, fizici, atletici i šahu. Više puta bili smo domaćini Županijskom natjecanju iz astronomije. U školi djeluje školski sportski klub simboličnog naziva „Zdenac života“. Poseban ponos škole je i ovaj časopis – „Meštři“ – pokrenut 2006. godine. Škola ima i svoju himnu „Meštrovići zauvijek“, napisanu i skladanu iste, 2006. godine.

Naša škola ponosi se svojim bivšim učenicima, a danas vršnim umjetnicima, znanstvenicima, liječnicima, sportašima...

Donosimo imena onih do kojih smo došli, a za sljedeću obljetnicu lista će se, vjerujemo, bogatiti novim imenima.

LIJEĆNICI: Ozren Vinter (kardiokirurg), Vanja Hulak (pedijatrica), Marko Granić (stomatolog), Ana Dujmović, Petra Nimac, Eva Klarić (stomatolog), Ivan Vulić (inženjer medicinske laboratorijske dijagnostike)

NOVINARI: Renato Kunić (urednik na HTV-u), Mario Tomas (novinski dopisnik), Igor Duić (urednik na HRT-u), Mihaela Bradovski (novi-

narka Sportnet.hr), Frane Merkaš (urednik na RTL-u), Petra Pajdaković-Šebek (novinarka na HRT-u), Anja Šeparović (novinarka na HRT-u), Tena Šnajder (novinarka na OTV-u)

SPORTAŠI: Bruno Orešar (tenisač), Roman i Saša Špirelja (streljaštvo), Vjekoslav i Dario Kobeščak (vaterpolisti), Stevimir Ercegovac (bacač kugle), Petra Banović (plivačica), Ivana Brkljačić (bacačica kladiva), Luca Ivanković (košarkašica), Ivona Jerković (atletičarka), Nataša Kolić (skakačica u vodu), Mario Kralj (košarkaš)

GLAZBENICI: Vitomir Ivanjek (pijanist), Zrinka Tomašić (pijanistica), Hrvoje Tomašić (violinist), Ines Ivanjek (flautistica), Roberta Guden (flautistica), Tamara Sloković (flautistica i prof. gitare)

SLIKARI: Zoltan Novak, Siniša Reberski (slikar i prof. na Likovnoj akademiji), Ivica Malčić (slikar i prof. likovnog na OŠ Ljubljana), Hrvoje Mitrov, Ivana Popović (slikarica i dizajnerica), Natali Kasap (slikarica – grafičarka), Iva Višošević, Dijana Širić (slikarica i kiparica), Sanja Cerčić, Magdalena Smokrović (povijest umjetnosti), Andrej Filetin, Mia Orsag, Ljiljana Petrk (studij likovne umjetnosti u Italiji), Ivor Vinski (studij dizajna), Petra Hundić (studij likovne umjetnosti), Paula Banić (studij likovne umjetnosti)

ZNANSTVENICI: Marko Rožić (fizičar, Institut Ruđer Bošković), Tatjana Burdukal (Institut Ruđer Bošković), Snježana Vasiljević (Pravni fakultet), Ozren Lapčević (asistent na FER-u), Damir Ivezović (docent na PBF-u), Krešimir Jurić (fizičar)

ARHITEKTI: Ivan Plemenčić

EKONOMISTI: Jasmina Omerhodžić

MANEKENKA: Tatjana Jurić

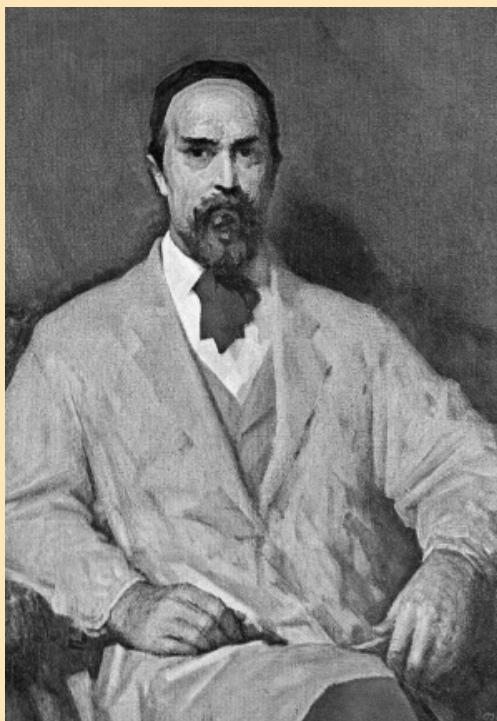
FARMACEUTI: Irena Špekuljak

PRAVNICI: Haris Fezerović, Ivana Baran

DIPL. INŽ. STROJARSTVA: Morana Lisičar

UČITELJI I PROFESORI: Gordana Stiplošek – Barić, Vesna Dolenc, Danijela Pavković-Šolman (sve naše djelatnice), Irnis Ibrulj

O kiparu Ivanu Meštroviću

Meštrović je rođen u Vrpolju u Slavoniji, ali je svoje djetinjstvo proveo u selu Otavice u Dalmaciji. Kao dijete, Meštrović je slušao epsku poeziju, narodne pjesme i povijesne balade, dok je čuvao ovce. Rođen je u seoskoj katoličkoj obitelji, a njegova religioznost oblikovala se pod utjecajem pučke religioznosti, Biblije i kasnog Tolstoja. Sa šesnaest godina, Harold Bilinić, kamenorezac iz Splita, prepoznao je njegov dar i uzeo ga je za šegrta. Njegov umjetnički talent razvio se gledanjem znamenitih građevina Splita, uz pomoć pri školovanju Bilinićeve supruge, koja je bila profesor u srednjoj školi. Uskoro, pronašli su jednog bečkog vlasnika rudnika, koji je financirao Ivanovo preseljenje i školovanje u Beču. Morao je u najkraćem roku naučiti njemački i prilagoditi se novoj sredini, ali je usprkos brojnim problemima završio studij. Svoju prvu izložbu priređuje 1905. godine u Beču s grupom Secesija, uz primjetan utjecaj stila Art Nouveau. Njegov rad je ubrzo postao popularan i Meštrović počinje zarađivati dovoljno za sudjelovanje na međunarodnim izložbama, na koje je putovao sa svojom suprugom Ružom Klein. Godine 1908. seli se u Pariz. Skulpture napravljene u tom razdoblju, donose mu međunarodni ugled. U Beograd se seli 1911. godine, a ubrzo potom u Rim, gdje je proveo naredne četiri godine studirajući na skulpturama antičke Grčke.

Na početku Prvog svjetskog rata, poslije atentata u Sarajevu, Meštrović se pokušao vratiti u Split preko Venecije, ali ga je od tog puta odvratio njegov oporbeni stav prema Austro-ugarskim vlastima. Tijekom rata putovao je da bi sudjelovao na izložbama u Parizu, Cannesu, Londonu i Švicarskoj.

Poslije Prvog svjetskog rata vratio se kući i upoznao drugu ljubav svog života, Olgu Kesterčanek, s kojom se oženio. Imali su četvero djece - Martu, koja je rođena u Beču i Tvrtka, Mariju i Matu, koji su rođeni u Zagrebu, gdje su se preselili 1922. Kasnije bi zimske mjeseca provodili u svojoj palači u Zagrebu, a ljetne u kući napravljenoj 1930-ih godina u Splitu. Postao je profesor na Visokoj umjetničkoj školi u Zagrebu. Nastavio je s pravljenjem velikog broja djela.

Putovanjima po čitavom svijetu su se nastavila, izlagao je svoja djela: u bruklinskom muzeju (1924.), Chicagu (1925.), kao i u Egiptu i Palestini 1927. godine.

Zbog njegovog antifašističkog stava, kada je osudio talijanski i redentizam prema Dalmaciji, i Njemačkoj, kada je odbio Hitlerov poziv za posjetu Berlina tridesetih, ustaše su ga zatvorile (osuđujući ga na smrt) tijekom Drugog svjetskog rata, no uz pomoć Vatikana, prebacio se u Veneciju, pod izlikom da izlaze na Venecijanskom Biennaleu, zatim odlazi opet u Rim, a potom u Švicarsku. Cijela njegova obitelj nije se uspjela izvući pred naletima rata – njegova prva žena Ruža Klajn umrla je 1942. godine u Zagrebu. Kasnije, brata Petra zatvorile su komunističke vlasti.

Poslije Drugog svjetskog rata

Titova Jugoslavija je pozvala Meštrovića na povratak, ali je on odbio živjeti u komunističkoj zemlji. Godine 1946. Sveučilište u Syracuzi ponudilo mu je profesorsko mjesto i on se preselio u Sjedinjene Države. Još 1945. godine dobio je američko državljanstvo, a deset godina kasnije postaje profesor na Sveučilištu Notre Dame. Godine 1959. Meštrović je na kratko posjetio Hrvatsku (Zagreb i Split) posjećujući Alojzija Stepinca, zatvorenog zbog veza s fašizmom, i Josipa Broza Tita.

Na zahtjev jugoslavenskih kulturnih poslanika, poslao je 59 statua iz Sjedinjenih Država u Jugoslaviju (uključujući i spomenik Petra Petrovića Njegoša), a 1952. godine dodatnih 400 skulptura i različitih crteža.

Smrt Meštrovićeve djece kao da je utjecala i na njegovu. Njegova kćer Marta, koja se doselila u Kanadu, umrla je u 24. godini 1949. godine; njegov sin Tvrtko, koji je ostao u Zagrebu se ubio 1961. godine. Meštrović je napravio četiri glijene skulpture, da bi obilježio smrt svoje djece, Marte i Tvrktka. Nekoliko mjeseci kasnije, Ivan Meštrović je umro u svojoj 79. godini života u gradu South Bend, država Indiana (SAD). Pogopan je u crkvi Presvetog Otkupitelja u Otavicama, tzv. mauzoleju obitelji Meštrović.

Prema Meštroviću misterij ljubavi odgonetka je misterija smrti i uvjet vjerovanja u vječnost. Stoga su mu čovjekova djela na zemlji, pa i umjetnost, "otisci besmrtnog bića". Uz herojsko-nacionalni i intimistički ciklus, religiozni

ciklus zauzima središnje mjesto u Meštrovićevu stvaralaštvu (sakralni objekti, skulpture u mramoru, bronci i drvu), u kombinaciji arhajskoga, "gotizirajućega", secesionističkoga i ekspressionističkog stila. "Gotizirajuća eksprezivna mistika" našla je svoj izraz u kapelici Sv. Križa u Kašteletu (Split), s velikim drvenim Raspelom (1917.) i nizom drvenih reljefa s prizorima iz Kristova života (1917.-53.). Mauzolej obitelji Račić u Cavatu (Gospa od Andela, 1920.-23.) monumentalno je arhitektonsko-skupljatorsko zdanje, a glavne su mu skulpture Raspelo, Sv. Roko i anđeli s dušama pokojnika. Spomen-crkva kralja Zvonimira u Biskupiji kraj Knina nadahnuta je starohrvatskim crkvicama.

prvi razred 1988. godine

razredi su bili brojniji

bivši djelatnici škole

bivši učenici škole

Rani dani: početak i odrastanje

Uspomene su poput ptica. Pojave se, prelete, prolete i nestanu nenadano kao što su se i pojavile na dalekom obzoru života. No uspomene žive: blijede ili jasne i hrane našu sadašnjost. Na stablu mojih uspomena oživljavaju dani kada je današnja četrdesetogodišnjakinja imala rođendan. Bio je početak (2. veljače) 1969. godine.

Današnja ulica Martina Pušteka 1 (sadašnja adresa OŠ Ivana Meštovića) tada se zvala Štafilička i na prostoru bez broja otvorilo je vrata jednokato tada moderno (ali i podosta konfekcijsko) zdanje u koje su ušli prvi učenici i svi oni koji će se o njima brinuti, učiti ih i učiniti sve da im boravak u novoj školi bude ugoden, radostan, koristan i lijep.

Ja sam u „Meštovičku“ došao kada je ona ušla u četvrtu godinu života: 13. studenoga 1972. godine. Primili su me tada na razgovor i uveli u posao Dragutin Hegeduš, tadašnji i prvi upravitelj, i pedagoginja Nada Kušen.

Sabrani i smireni i mene nesigurnog i pomalo nemirnog ohrabrili su i tako je počeo moj učiteljski posao u novom kolektivu, mladoj, ali već uhodanoj i dobro organiziranoj školi.

U osam razreda bila su tada dvadeset četiri odjela (po tri paralelke u svakom razredu).

I što je još ostalo kao sjećanje na te dane, dane prvog desetljeća?

Bili smo, uglavnom, mlađi ili srednje životne dobi, uronjeni svatko u svoj posao, i znam da smo ga svi obavljali odgovorno i s puno radosti.

Škola je živjela i disala u učionicama, ali van-nastavne aktivnosti su svojim blistavim dosezima ostale kao sjajne i raskošne slike koje su procvale na priredbama i školskim svečanostima nekoliko puta godišnje (29.11., Nova godina, Dan žena, Dan škole...) Tada su u školi bila dva pjevačka zbora (niži i viši razredi), tamburaški orkestar, dramske i recitatorske grupe, tri folklorne grupe... Spomenuti valja i čuveni školski list „Zdenac“ poznat u prostorima bivše države.

Gostovanja glumaca, književnika, opernih pjevača, glazbenika, izložbe likovnih umjetnika bili su stalni sadržaji toga vremena u školi Ivana Meštovića.

Svi samo tada u školi osjećali povezanost i bliskost, bili smo kao dobro ugođeni orkestar. A škola je rasla, rasla, rasla...

Mijo Ilijasević, učitelj u školi
13.11.1972. – 30.12. 1999.

bivši i neki današnji djelatnici škole

brojna publika na priredbama

plakat za 30. obljetnicu

Štikleci jedne učiteljice

Moj prvi radni dan u OŠ Ivana Meštrovića. Ulazim s strahopoštovanjem u svoju staru školu. Zbornica... poznata lica mojih profesora. Hoću li odgovarati engleski, pisati ispit iz matematike ili uzeti dnevnik u ruke te u svoj prvi razred – IV.e!

Naviru mi sjećanja na dane provedene u ovoj dragoj zgradi: ovdje smo radili pokuse, tamo vježbali matematiku, u dvorani lutkama pružali prvu pomoć... Sjećam se užina na hodniku, priredbi na sklepanoj pozornici ispred kabineta kemije. Sve je još živo u sjećanjima, boje, zvukovi, mirisi, glasovi.

„This is lesson 5, listen and repeat“, još mi zvoni u ušima sa satova engleskog jezika. Hoćemo li opet analizu dugačke rečenice, secirati žabu ili u dvorištu sjesti u hlad i crtati...

Nisam ni slutila da će se jednom opet vratiti u školu kao učiteljica...

Pamtim školske dane, pogotovo predmete ne baš prirasle mi srcu! Kad se samo sjetim piljenja dasaka, pucanja pilica, rezanja limenih pločica na satu tehničkog odgoja te kuhanja jabuka u šlafroku na satu domaćinstva!

Ali hrvatski i literarna grupa – sjajno samo se družili i radili svakog četvrtka. Prolistala sam stranice „Zdenca“: „...Dok mi norimo i histerijamo, oni mirno uštимavaju sviralice. Dugmići počinju svoju himnu. Mi u transu...“ („Zdenac“, I/VIII, šk.god.1976./77.)

Čitam te redove i u sebi se smješkam. Imala sam 13 godina i to mi je bio prvi odlazak na rock koncert samostalno – oh, kako sam bila ponosna čućeći na tribinama Doma sportova!

Kako su godine prolazile, škola je dogurala do svog 20. rođendana. Velika svečana akademija u njenu čast. Penjem se na pozornicu, u grlu tuče, znoje se dlanovi. Čitam svoj stari tekst iz „Zdenca“.

Ratna generacija 1991./92. – moji bumbari... Jednom nas je domar Žarko, nenamjerno, zaključao u dvorani za TZK. Nismo mogli izaći cijeli sat. Dolazili su svi: čistačice, tajnica, psihologinja... svi se valjavaju od smijeha, a mi kao izlogu! Nakon što smo konačno izašli, nastali su jedni od najboljih i meni najdražih sastavaka.

Generacije su se mijenjale, malo boravak, malo klasičari.

Pogledala sam popise svih svojih generacija – koliko imena! Neka se pojavljuju češće pa sam tako nabrojala čak 16 Ivana, 9 Marka, 9 Martina i 8 Ana!

A osim nastave, priprema, seminara, sjednica, aktivita?

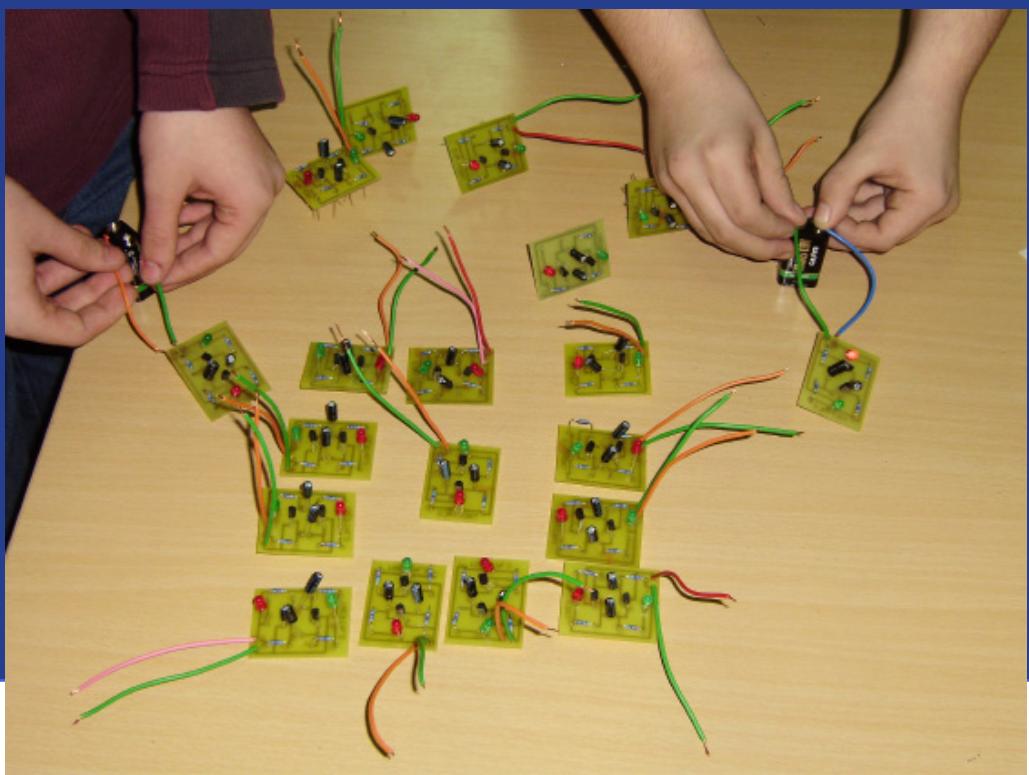
Putovanja i glazba moje su veliko zadovoljstvo. Često u kombinaciji odlazeći na koncerте u London, Beč, Frankfurt...

Ali, to je već druga priča...

Gordana Stiplošek - Barić

Hokus-Pokus

Tehnička kultura - izrada treptala

Hokus-Pokus

Kemija - Vulkan

Fotostrip

Fakini jedni! Jel' me čuješ? Što se gnjezdiš?

Hej! Što sam ja rekla?

Tišina! Danas ćemo...tišina...raditi...tišina...
novu lekciju...tišina! Sad ću te stvarno upisati!

Uglavnom..., dakle..., više-manje..., cca...

Oš se smiiirit?! Ja čekaaaaam! Tiiiiho! Ja ću
uskoro ocjenjivati!

Pa daaaaj se smiri! Vi koji ste u paru, ne
pričajte! Kako to sjediš? Ajde, molim te, baci
tu žvaku!

KRITIKE

Hasanaginica

Muku sam mučio kad sam dobio zadatak napisati kritike o predstavi, ali sada kada sam je pogledao moram priznati da pohvale samo teku iz mene. Izvrsnu glumačku ekipu čine:

Mustafa Nadarević, Alma Prica, Leona Paraminski, Ivo Gregurović, Nikša Kušelj, Vanja Drach i mnogi drugi.

Zbog odličnog interpretiranja i režije predstava je osvojila nekoliko važnijih nagrada među kojima su i: Nagrada Fabijan Šovagović za najbolju mušku (Mustafa Nadarević) i žensku ulogu (Alma Prica), Nagrada Tito Strozzi za režiju (Mustafa Nadarević), Nagrada Marul za kostimografiju (Diana Kosec-Bourek) ...

Mustafa Nadarević uveo je nove likove koji se ne pojavljuju u originalnoj verziji Ogrizovićeve drame. Time je napravio dobar potez predočavajući bosansku atmosferu na zanimljiv i originalan način. Taj svijet predocen je likovima Grbe (Ivo Gregurović), Čore (Vanja Drach), Pjane (Nikša Kušelj) i Pjesnika (Ivan Brkić) koji sjede u kavani i raspravljaju o različitim stvarima.

Smatram da je Mustafa Nadarević i kao glumac i kao režitelj obavio izvrstan posao prikazujući društvene razlike, razlike između položaja muškaraca i žena, stroga pravila islamske vjere u tadašnjem vremenu... Uglavnom, za kraj, predstava zaslužuje sve palce visoko podignute gore!

Antonio Josić, VIII.a

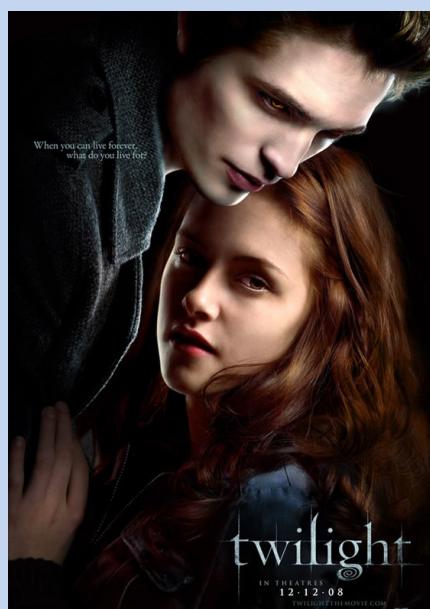

High School Musical 3

Film je zabavan jer mi se svidio i 1. i 2. dio. Ne znam zašto? Valjda zato što volim mjuzikle. Drugima savjetujem da pogledaju film jer je smiješan i ima dobrih pjesama.

P.S. Oni kojima su pjesme tako dobre imaju CD s pjesmama iz filma.

Jana Smrekar 6.a

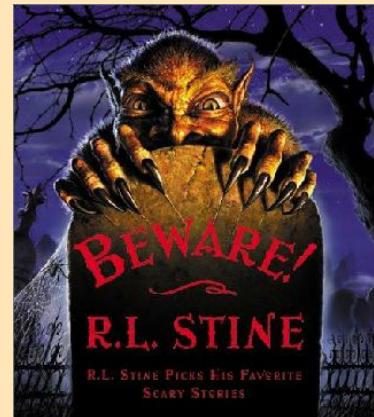

Sumrak

Sumrak je jako zanimljiv, govori o srednjoškolki Belli Swan koja se zaljubila u vampira Edwarda Cullen-a. Iako po naslovu film zvuči kao horor ili triler, zapravo je ljubavni film. U knjizi ima više događaja nego u filmu. Knjiga ima još tri nastavka – Novi mjesec, Pomrčina i Praskozorje. Savjetujem da se pogleda.

Jana Smrekar, VI.a

Većina učenica našeg razreda za izbornu lektiru pročita neku knjigu omiljenog nam pisca R. L. Stinea. Što nas toliko privlači njegovim romanima, zašto su zanimljivi, koje preporučujemo...

KNJIGE R. L. STINE-a

Horori i trileri R. L. Stine-a nisu baš strašni.

Preporučila bih sljedeće naslove: Miss maturalne zabave, Čitačica misli, Vikend u koledžu i Nova učenica. Ima puno knjiga koje još nisu prevedene na hrvatski, npr. What Holly heard (Što je Holly čula). Sporo prevode pa budite strpljivi. (Uspjeli su prevesti Nestali, pa evo jednog napretka).

Mišljenja o knjigama rekle su nam učenice VI.a razreda:

Zašto volite čitati Stineove knjige?

Što mislite o njima?

Volim čitati Stineove knjige zato što su napete, strašne i nema nestvarnih likova.

Volim ih zato što su napete, nisu strašne.

Zato što su zanimljive, puno se radnje odvija u knjizi.

Volim njegove knjige zato što su napete, zanimljive, pomalo strašne. Sviđa mi se što završe lijepo, ali i misteriozno. Stvarne su.

Stineove knjige su mi jako zanimljive, strašne, napete. Kada počnem čitati, ne mogu prestati.

Jana Smrekar i Katarina Juričić, VI.a

Kazališna predstava Mali princ

Predstava se temelji na romanu Mali princ Antoinea de Saint Exuperyja. Ova čudesna priča govori o dječaku koji putuje svemirom kako bi upoznao nove ljudе i shvatio svoju prijateljicu ružu. Na putovanju upoznaje Kralja, Uobraženka, Poslovнog čovjeka, Lisicu i Vinopiju. Ne razumije cilj njihova „posla“. Na kraju dolazi na Zemlju gdje upoznaje jednog pilota te mu prepričava svoje doživljaje.

Smatram da su glumci izuzetno dobro napravili svoj posao jer su morali glumiti više likova, a sve su ih dostoјno dočarali. Predstava je prilično zabavna zbog kostimografije i interpretacije pojedinih likova, ali i zbog toga što je u predstavu uključena i publika. I glazba odlično prati radnju i mijenja se uz promjenu likova na pozornici.

Prije predstave preporučujem pročitati knjigu, a svi zainteresirani za kazališnu izvedbu mogu je pogledati u Centru za kulturu i obrazovanje Susedgrad - Gajnice u izvedbi kazališta Merlin.

GLUME:

IVAN HORVAT: Mali princ

ANA MERLIN: Ruža, Pilot, Kralj, Vinopija, Lisica, Vlak

PETAR LEVENTIĆ: Poslovni čovjek, Uobraženko, Zmija, Vlak

Marin Duić, VIII.b

KRITIKE

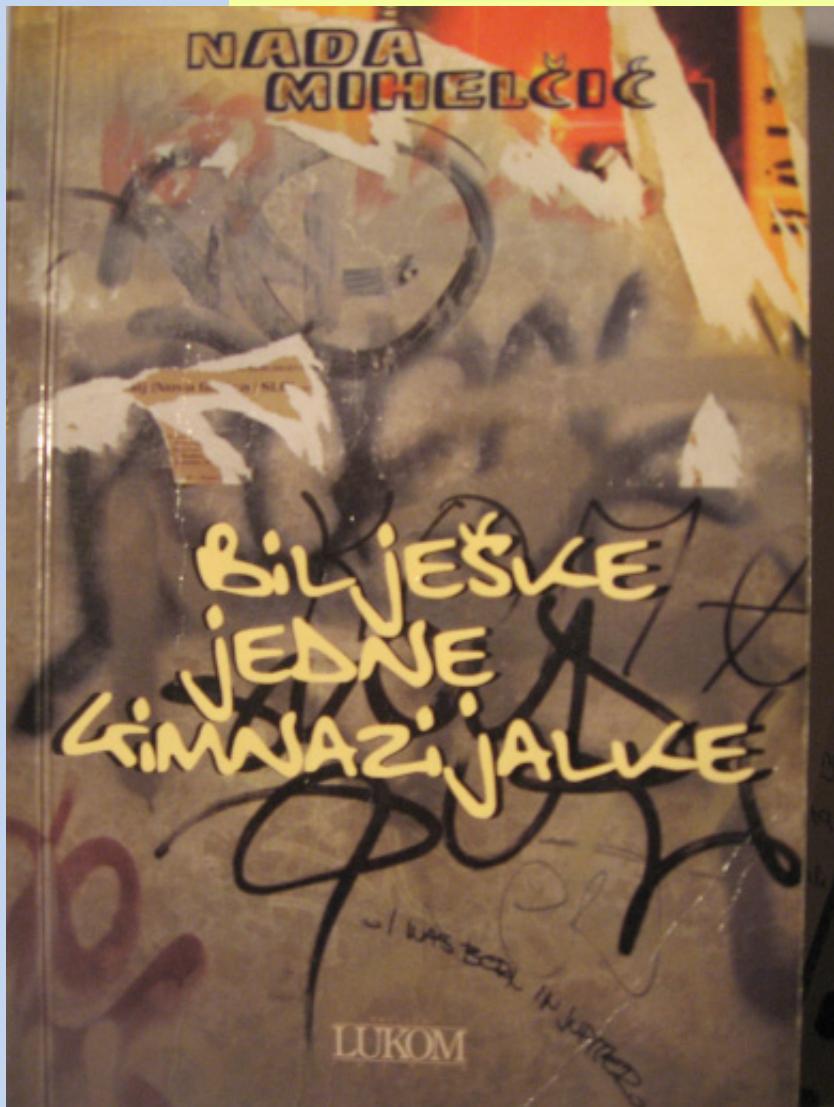
Bilješke jedne gimnazijalke, Nada Mihelčić

Knjiga Bilješke jedne gimnazijalke govori o djevojčici koja zbog smrti roditelja i spleta drugih okolnosti ostaje živjeti sama. Knjiga je realna, pokazuje kako se život može promijeniti u trenutku, kako uvijek trebamo biti spremni na sve. Književnica je ravnomjerno raspodijelila i svaki dio djevojčinog života posebno opisala.

Opisivala je njene odnose s bratom, svakodnevnicu, probleme u školi, ljubavi, prijatelje. Našle su se tu i loše stvari poput pokušaja silovanja, ukora u školi. Ipak, djevojčica odnekud crpi snagu za novi dan i još vedrije i prisebnije izvršava svoje obveze.

Književnica je nastojala opisati ulazak jedne usamljene djevojčice u svijet odraslih. Većina situacija u kojima se našla djevojčica bliska je i nama, većina problema koji nju muče (ljubavnih, školskih, prijateljskih) muče i nas i zbog toga je ova knjiga pobrala najbolje kritike od svih knjiga na popisu naše lektire.

Ana Samac, VIII.a

ZDENAC RIJEČI

Moja mama

Mnogo toga kod moje mame mogu opisati, toliko detalja, a bez i jednog od njih opis bi bio nepotpun.

Moja mama ima tamno smeđu kosu, smeđe oči i jednostavno prekrasno lice koje u jednom trenu izaziva veliko strahopoštovanje, a u drugom je trenu spremno prihvatići vedru šalu. Ima stas dame iz filmova 80-ih, jako profinjen. Kada nešto zamisli, mora biti po njenom i teško je tko može uvjeriti u suprotno. Ona je nježna i brižna, a to se vidi iz njezinih postupaka, kada dođe s posla umorna, ali odmah skupi snagu i radi mojoj braći i meni ručak. Preko vikenda obavezno moramo očistiti cijelu kuću jer moja mama tako kaže.

Moja se mama voli urediti i voli biti dotjerana. Oblači se profinjeno, u skladu sa svojim godinama i zanimanjem. Obožava plesati, pogotovo na Madonnine hitove, ali i zapjevati.

Tonka Nakić, VI.b

Kao iz najljepšeg sna

Dogodilo se to jednog kišovitog, ali za mene najljepšeg dana. Bio je to jedan, naizgled običan, tmuran petak. Zadnji dan nastave u prvom polugodištu i u našoj se školi održavala priredba. Bilo je to nešto oko čega smo se mučili posljednja tri mjeseca. Predstava se zvala „Božićni dani Adriana Molea“. U nju smo uložili veliki trud, a pogotovo naša profesorica Snježana Akrap.

Glumila sam Pandoru. Svi su se okupili u velikoj dvorani na generalnoj probi. I ja sam ušla s velikim ponosom; bila je to moja prva predstava. Otkad znam za sebe, htjela sam glumiti i ovo je za mene najveći, još neostvareni san.

U dvorani je bila velika strka; neki su bili nervozni, neki sretni, neki prestrašeni, a neki su i gubili živce. Profesorice su bile zabrinute zbog mikrofona, neki su se bunili zbog kostima, a neki su ponavljali tekst. Dvorana je izgledala prekrasno, kao najglamuroznija pozornica. Dok se ne popnem na takvu pozornicu, naša dvorana će biti moje „daske koje život znače“.

Svi su isli redom i izvodili svoje točke pred praznim gledalištem. Namještali smo kulise i pozornicu, tražili neke kostime i gubili glavu. Kada smo sve isprobali i namjestili, publika je počela ulaziti u naše malo kazalište.

Sve je bilo spremno, dvorana je izgledala kao pčelinja košnica, sva krcata znatiželjnim pčelama. Moji su prijatelji izgledali tajanstveno: Damjan se stopio s ulogom Adriana, Tihana je izgledala kao profesorica koja ubila pogledom, Anamarija, Petra i Lucija bile su kao najslađi bomboni. Luka je bila jako smiješna ptica, Hana i Vanna simpatični borovi. Ivona i Anita izgledale su kao pa-huljice koje su se spustile s neba. Vlado je po mom mišljenju bio savršen za svoju ulogu, Katarina smiješna, ali odlična. Vilen se isticao u svojoj pidžami s medekima i sve nas nasmijavao. Matea je bila kao princeza iz bajke.

Bojala sam se da ću zaboraviti tekst, ali je sve prošlo odlično. Svi su bili sretni i zadovoljni do neba. I profesorice su cvjetale od radosti. Svi su gledatelji oduševljeno pljeskali.

Za mene je to bilo nezaboravno, kao iz najljepšeg sna.

Ivana Gudan, VII.a

Valentinovo

U iščekivanju dana 14. veljače
zaljubljenima srce kuca jače.
Oni željno očekuju taj dan.
Jedni svojoj dragoj kupe cvijeće
i požele joj puno sreće.
Drugi poklone bombonijeru
ili dragu vode na večeru.
Ali svaki taj poklonjeni dar
nije ništa za zaljubljeni par
ako jedno drugom ne plete u zagrljaj.

Josip Čuić, V.b

Prva ljubav

U početku je ljubav sasvim mala.
Sicušna je kao mrva pa svi misle da je šala.
Zaljubljenima je svuda lijepo,
samo da su zajedno.
Prva se ljubav nikad ne zaboravlja.

Ivan Katranček, V.a

Dan zaljubljenih

Što je Valentinovo?
Kad srce srcu kaže
Volim te.
Kad cvijeće šapuće
Trebam te.
Kad mjesec zvjezdama
obasja put.
Valentinovo je slatki osmijeh
i najfinija čokolada.
A od svega najljepše je
kad je Valentinovo
svaki dan u našim srcima.

Petra Mihelić, V.b

Uh, dolazi jesen... dosadna jesen. Kiša, hladno,
vjetar... Ulice su pokrivenе lokvama.
Lišće je lijepo u jesen: crveno, smeđe, poneko
još zeleno.

Tmuran dan. Gle, kesteni!
Kiša. Gdje mi je, opet, kišobran?

Sanela Hadžajlić, V.b

Djed Božićnjak

Djedica se sprema na velik put,
nije zaboravio kaput.
Poklone u vreće sprema
prije nego zadrijema.
Kad djedicu nama poveze jelen,
u svakom je domu mirisni bor zelen.
Djedica saonicama svojim dolazi
po snježnoj stazi.

Maja Jalušić, V.b

Božić bijeli

Na nebu zvjezdice,
u kući pjesmice.
Dolazi nam djetešće
od Marije Djevice.

Svi se veselimo,
jaslice pripremamo
da Božić dočekamo
i Bogu zahvalimo.

Bilo bi još bolje
da Božić bude bijele boje,
da se djeca raduju,
a jelke blistaju.

Lucija Šimić, V.a

Kad poklanjate dar, predajete i poruku onome koga darujete. Ne zaboravite dati i sebe onima koje najviše volite. To je svrha darivanja.

Petar Puljiz, VII.b

Rujanski krajolik

Sunčeve zrake slabije griju.
Kišne kapi sve nas češće miju.
Gledam kako sa grane pada list žut,
ptice selice spremaju se na dalek put.
Kod nas djece nagomilala se sjeta,
sjećamo se praznika i toplog ljeta.
Znam, i jesen ima svojih čari,
ali' trenutno nitko za njih ne mari.

Josip Čuić, V.b

More

More je pjesma valova,
postelja ribama,
dom srebrnim školjkama.
I moja velika radost.

Eva Marković, V.a

Promatrala sam zvijezde s djedom

Vatreno popodnevno sunce u sutan je poprimilo čudesnu crvenkasto-ljubičastu boju. Cijeli je krajolik bio miran, možda i premiran za zadnju noć na djedovu imanju. Posljednja večer našeg ostanka uvijek bi bila vesela jer smo se uz roštilj lakše prisjećali proteklih dana.

No, danas nije bilo ni slavlja ni roštilja: baka je otišla susjedi Barici po recept za pitu, a sestra se s roditeljima uputila u mjesto po sitne potrepštine za put. Ostali smo samo djed i ja. Iako uz malu grižnju savjesti jer će djed ostati sam na imanju, roditeljsko neprisustvo odlučila sam iskoristiti i skoknuti prijateljici na kokice. Prije nego sam mu išta rekla, djed je, pokazujući prstom prema nebu, objavio: „Primjećuješ li boju neba danas? To znači da će biti iznimno posuto zvijezdama. Tako nešto se ne propušta...“ Blago se nasmiješio, uvidjela sam mu nadu u očima. Imao je i zašto tako misliti. Nismo se baš previše družili otkako sam došla, a ovo je njemu vjerojatno bila posebna noć. Čisto iz znatiželje sam upitala: „A ... a što ako ne mogu danas?“ Nisam mogla raspoznati nazire li se ispod sijedih brkova osmijeh ili su usne stisnute u čvrstu crtlu. „Onda...“, započeo je, „ne moraš. Ali ako je ovo zbilja ta zadnja noć, a ovo se propusti, znaš, osjećat će se vrlo starim. Star zbog toga što je taj posljednji put bio još u vrijeme kada si se ljudjala na ovoj ljudjaci i mislila da Zubić Vila postoji. Star jer su ti trenutci bili tako davno, a ja sam mislio da oni postoje i danas.“

Njegove su me riječi dirnule u srce tako da sada više nisam razmišljala vrijedi li provesti noć tražeći zvijezdu repaticu. Umjesto toga, odlučila sam biti zvijezda repatica i ispuniti djedovu želju.

Te noći spoznala sam kako su zvijezde puno više od brojeva i satova astronomije... Spoznala sam da su one čovjekove prijateljice, mogu mu ispuniti želju, utješiti ga svojim zvonkim, treptavim sjajem, oduševiti ga svojom svjetlošću. Djed mi je otkrio da su zvijezde nalik ljudima: izdaleka možda ne vidimo njihovu pravu sliku, malo se približimo i mislimo da vidimo samo hrpu kamenja. No, proučavajući ih, polako uviđamo sve njihove kvalitete, njihove prave vrijednosti... Neke osvjetjavaju put nejakim bićima, neke druge nude rame za plakanje svojim smirujućim svjetлом, neke su neiscrpan izvor energije zbog čega se uvijek osjećamo ispunjeno.

Suludo je prepričavati cijelu tu noć jer uviđam da ovo moje izlaganje ne zvuči ni upola mudro kao djevoje riječi.

Sljedeći dan mama je stigla s užasnom viješću: „Djed je u bolnici. Noćas je, dok si spavala, imao neku vrstu napadaja. Dijagnoza nije baš dobra... Najviše bi volio da ga ti posjetiš.“

Na putu do mjesne bolnice razmišljala sam vrijedi li sada zvijezdu repaticu koju sam sinoć ugledala zamoliti za želju. Jer, djed je govorio da zvijezde na različite načine mogu usrećiti ljude...

Laura Banović, VI.b

Ljubav

Ljubav je između djece i roditelja,
ljubav je između prijateljice i prijatelja.

Ljubav je između sružve i kante,
ljubav je između soka i fante.

Ljubav između svega prolazi
i svaki dan na moje lice dolazi.

Nosim je kod kuće i u školi.
Nekad me nasmije, a nekad i boli.

Najviše bih voljela na Sljeme se popeti
i punu vreću ljubavi donijeti.

Bacala bih je na Zagreb
i tamo gdje je Sava
jer svi znaju da od ljubavi ne boli glava.

Ela Gazivoda, V.a

BISERI

Profesorica: O kojim smo književnim rodovima do sada učili?

Paula: O srednjem rodu...

Profesorica: Uzmi pero i piši!

Jakov: Čekaj da ubijem pticu!

Dominik: $\frac{1}{2}$ = jedna drugina

Jakov: Monolog je razgovor između samog sebe.

Profesorica: Ženski visoki glas je...

Paula: Opera.

Profesorica: Koliko vrsta predikata postoji?

Bruno: Dva.

Profesorica: Kako se zovu?

Bruno: Subjekt i predikat.

Učenik: Ja ču to fotoskopirati.

Profesor: Koji je kanal između Azije i Europe?

Antonio: Dunav.

Profesorica: Anto, obriši ploču.

Paula: Eto, to ti je već za trojku.

Profesorica: Kako se zove promjena imenica po padežima?

Mihaela: Padežiranje.

Nina: Nenaglašeni oblik zamjenice oni glasi on.

Katarina: U basnama životinje su dobri ljudi.

Irina: Kilogram ima 60 dekagrama.

Paula: Kontinentalnost je kad kopno zagrijava more.

Bruno: Monstrumska klima...

Profesor: Podijeli te listove polako i brzo.

potpis na testu: IME I PREZIME: Ana i Lukavečki.

Profesorica: Jeste li za zadaću napisali i karakterizaciju lika i dramatizaciju?

Ana: Nemam dramaterizaciju.

Šimun: Dijalog je razgovor dviju osoba u razgovoru.

Laura: Ajoooj, dobit ću infrakt.

Nina: Onaaj krevet, kako se zove... beduin!

Dominik: Moj tata kaže: Ivane, kako ti je ime?

Profesor: Bruno, možeš čitati.

Bruno: Profesore, mogu li ja čitati?

Danijel: Domagoj Duvnjak ima velike podnjake. (podočnjake)

TROFEJ

ŠKOLSKA KOŠARKAŠKA LIGA ZA 7. I 8. RAZREDE

Prvi krug natjecanja u košarci odigravao se u Osnovnoj školi kralja Tomislava. Naša škola bila je u skupini s još četiri škole: OŠ Kustošija, OŠ kralja Tomislava, OŠ Ivana Cankara i OŠ Ljubljаницa. Prvu utakmicu igrali smo protiv OŠ Kustošije, a to je ujedno bila i prva utakmica na otvaranju prvenstva. Moglo bi se reći da smo se pomalo prestrašili; nismo željeli izgubiti baš prvu utakmicu. I nismo je izgubili: pobijedili smo s rezultatom 27:25. U drugom kolu čekala nas je teška utakmica protiv OŠ kralja Tomislava. Borili smo se protiv fizički jače, više i eksplozivnije ekipe. Možda su imali i malo više sreće od nas te su nas pobijedili s jednim bodom razlike, 23:22. Ostale dvije utakmice pobijedili smo bez većih poteškoća: OŠ Ivana Cankara pobijedili smo 47:34, a OŠ Ljubljanicu 43:10 i tako si osigurali drugo mjesto u ukupnom poretku i prolaz u drugi krug.

Drugi krug odigravao se u OŠ Remete. Mi smo bili u skupini s OŠ A.B.Šimić, OŠ Remete i OŠ A. Šenoa. Prvu smo utakmicu igrali protiv OŠ A.B. Šimić. Naš voditelj, profesor Hrvoje Đurak nije mogao doći pa smo se snalazili sami kako smo znali. Malo smo se izgubili što nas je koštalo: izgubili smo 31:17. U drugoj utakmici smo se sabrali i došli do prve pobjede u drugom kraugu, pobijedili smo OŠ Remete 21:18. Sljedeći bodovi dobiveni su bez borbe jer je OŠ A. Šenoa predala utakmicu što znači da smo pobijedili 2:0.

Ulaskom u treći krug znali smo da ne možemo ostvariti neki jako dobar rezultat, ali to nas nije sprječilo da se borimo. Prvu utakmicu odigrali smo protiv OŠ I. Kršnjavi; porazili su nas 39:32. U utakmici protiv OŠ D. Tadijanović došli smo do pobjede 45:44. Pobijedili smo ih na njihovom terenu. Zadnju utakmicu izgubili smo protiv budućih prvaka grada Zagreba. Izgubili smo 56:27, velika je razlika, ali nas ni ona nije sprječila da slavimo najveći košarkaški uspjeh u povijesti naše škole!

Tvrtko Karlo Kovačević, VIII.a

Nesnošljivost u školi

Podjela po mogućnostima, interesnim grupama, statusu, pogledima na budućnost...

Zapažam da se umjesto integracije učenika stvara društvo u kojem se podjele brzo razvijaju. Svakodnevnim aktivnostima i boravkom u školi htio bih utjecati na naš zajednički život kao skladne obitelji u kojoj ćemo si međusobno pomagati.

Mnogi pričaju da smo još djeca i kako još nismo dovoljno upućeni u život na način da sve razumijemo. Moja generacija odrasta jako brzo. Internet, televizija i tiskani mediji unaprjeđuju naša znanja. Svet nam je otvoren i najgore nas tek sustiže jer smo podložniji negativnim utjecajima. Bilo bi važno da moj vršnjak zna kako je to biti voljen od strane prijatelja. Naš razred, nažalost, nije tako složan i u ovom kratkom vremenu ne mogu se dogoditi velike promjene. Mlađim generacijama ne bih preporučio isto. Uvijek postoje ljudi koji su spremni razoriti ono što je godinama građeno. Dijelom su krivi naši roditelji koji nas dijele i profesori koji to dopuštaju. Još gore je što neki roditelji naše podjele niti ne uočavaju!

Put prema zajedništvu možemo ostvariti zajedničkim obavljanjem postavljenih zadataka, s više druženja i međusobnog pomaganja radi zajedničkog cilja. Učenici bi se bolje upoznali na izvannastavnim aktivnostima, na jednodnevnim izletima u prirodu, na više ponuđenih izbornih predmeta... Bolje upoznavanje može se postići i produljenjem velikog odmora (na barem 20 minuta) kako bi učenici mogli više razgovarati.

Razredi koji će biti tolerantni, koji će cijeniti razlicitost, kojima će vladati skladnost i zajedništvo mogu se ostvariti samo trudom svih nas: učenika, nastavnika i roditelja. Družimo se više međusobno, tako ćemo se međusobno razumjeti i iskorijeniti problem nesnošljivosti!

Mislav Petrak, VIII.a

(Mislav je predsjednik Vijeća učenika naše škole!)

Eko - kutak

KOME PRIPADA ŠKOLSKO DVORIŠTE?

Koliko ograde utječu na svijest ljudi? Naše školsko dvorište nije ograđeno metalnom ogradom. Znači li to da tuda mogu prolaziti svi? Zar nije u svijesti ljudi spoznaja da školsko dvorište mora biti sigurno i bez ograda. Potrebno je samo zamisliti koliko se ugrožava dječji mir i igra ako se mjesto koje zovemo školskim dvorištem pretvori u šetalište pasa koji, ostavljajući svoj izmet ili svojom pojavom, stvaraju nelagodu kod djece i odraslih. Kako će dijete leći na travu, igrati nogomet, baciti se na loptu ili samo bezbrižno sjediti na klupi ako mu iza leđa odjednom dođe nečiji pas?

Ovo nije mržnja prema životinjama, ovo je nekultura i nebriga prema djeci i njihovom zdravlju.

Opasan pas?

„Opasan pas“ može biti bilo koja jedinka te vrste, podrijetlom od bilo koje pasmine koja je, ničim izazvana, napala čovjeka i nanijela mu tjelesne ozljede ili koja se uzgaja i/ili dresira za borbe pasa ili je zatećena u organiziranoj borbi s drugim psom,

Često se događa da pas napadne dijete?

Na ulazu u prostor ili objekt u kojem se nalazi moguće opasan pas mora biti vidljivo istaknuto upozorenje: „OŠTAR PAS“.

Koje pasmine najčešće grizu?

chow chow - 9 ozbiljnih ugriza

labrador retriveri - 9

njemacki ovčari - 7

pit bullovi - 7

akita inu - 5

dalmatinski psi - 5

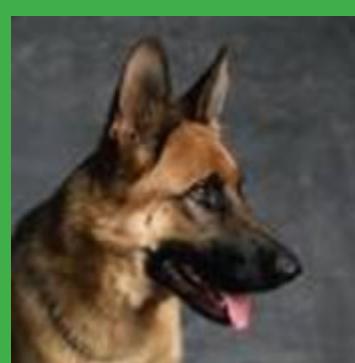
rotvajleri - 5

beagli - 4

engleski špringer španjeli - 4

škotski ovčari - 3

Jack Russell terijeri - 3

Eko - kutak

Zašto je potrebno očistiti pseći izmet?

Pješčanici zagađeni izmetom pasa i mačaka ozbiljna su opasnost po zdravlje. U izmetu pasa i mačaka mogu se pronaći bakterije ili jajašca nametnika, koji preko prljavih prstića vrlo lako dođu do usta. Infektivne bolesti uzrokovane mikrobima ili nametnicima, a koje sa životinja mogu prijeći na ljude, nazivaju se zoonoze.

Zoonoze koje se češće pojavljuju su:

- Crijevna zaraza bakterijom *Campylobacter jejuni*
- Zaraza 'malom' psećom trakavicom - *Echinokokoza*
- Zaraza psećom trakavicom *Dipylidium caninum*
- Zaraza psećim/mačijim glistama - *Toksokaroza*

Bolest uzrokovana bakterijom *Campylobacter jejuni* javlja se nakon kontakta s izmetom zaražene životinje, a manifestira se slično kao crijevna gripa - vrućicom, proljevom i grčevima u trbuhi. Ova zaraza se vrlo lako prenosi među članovima obitelji ili među djecom u školi ili vrtiću. Zaraza *Campylobacter* se mora liječiti antibioticima

Zaraza psećom trakavicom - *Echinokokoza* - do prije pedesetak godina bila je vrlo rasprostranjena u našim primorskim krajevima, u Dalmaciji i Hercegovini. A posljednjih godina broj slučajeva ponovo raste, kako kod nas tako i u svim zemljama s umjerrenom klimom i razvijenim stočarstvom.

Pas ili mačka zaraženi trakavicom kroz izmet izbacuju jajašca trakavice i time šire zarazu po pješčanicima, travnjacima ili nasadima povrća. Čovjek se može zaraziti nakon dodira s psom koji na dlaci ima trakavičja jajašca ili konzumacijom neoprano povrća - i u ovom slučaju postaje "prijelazni nositelj".

Toksokarozu u ljudi uzrokuju jajašca pasje liste koja preko izmeta životinja kontaminiraju zemlju ili pjesak. Ova jajašca su vrlo otporna i u pješčanicima mogu preživjeti godinama - sasušena i neaktivna. A nakon dospijeca u probavni trakt, prolaze kroz stjenku crijeva i dospijevaju u krvotok.

Je li potrebno išta reći o ogradama oko škole ili o ogradama u svijesti ljudi (roditelja)?

Postavili smo nekoliko natpisa da je zabranjen pristup na mjesto gdje borave djeca, ali su te zabrane uklonjene ili uništene !

OSLOBODITE DJEČJA IGRALIŠTA ZA DJECU!
Ljiljana Nimac

moje putovanje

Gardaland

Gardaland – mjesto iz snova za svu djecu posjetila sam u rujnu 2008. godine.

Gardaland je zabavni park smješten u gradiću Castelnuovo del Garda u Italiji. Gardaland broji tisuće posjetitelja godišnje, a turisti dolaze iz cijelog svijeta. Park je otvoren 1975. godine i do 1984. je bio preko milijun posjetitelja.

Bilo je savršeno. Toliko uzbudjenja na jednom mjestu! Sve što možete zamisliti je tu, npr. magična kuća, Colorado Boat – uzbudljiva vožnja vodopadima „Colorada“, zatim Time-Voyagers – putovanje kroz vrijeme! Najviše mi se sudio Blue Tornado, najbrža vožnja u parku, zato što je vožnja njime spoj adrenalina, uzbudjenja i straha. Za mlađe posjetitelje tu su Petar Pan, Superbaby, vožnja u šalicama za kavu... Poseban doživljaj pruža posjet dupinima – Palablu. Oko pola sata traje predstava u kojoj vidite prekrasan ples dupina, razne vratolomije kroz bazen, ali i ljubav koju im pružaju ljudi koji s njima rade.

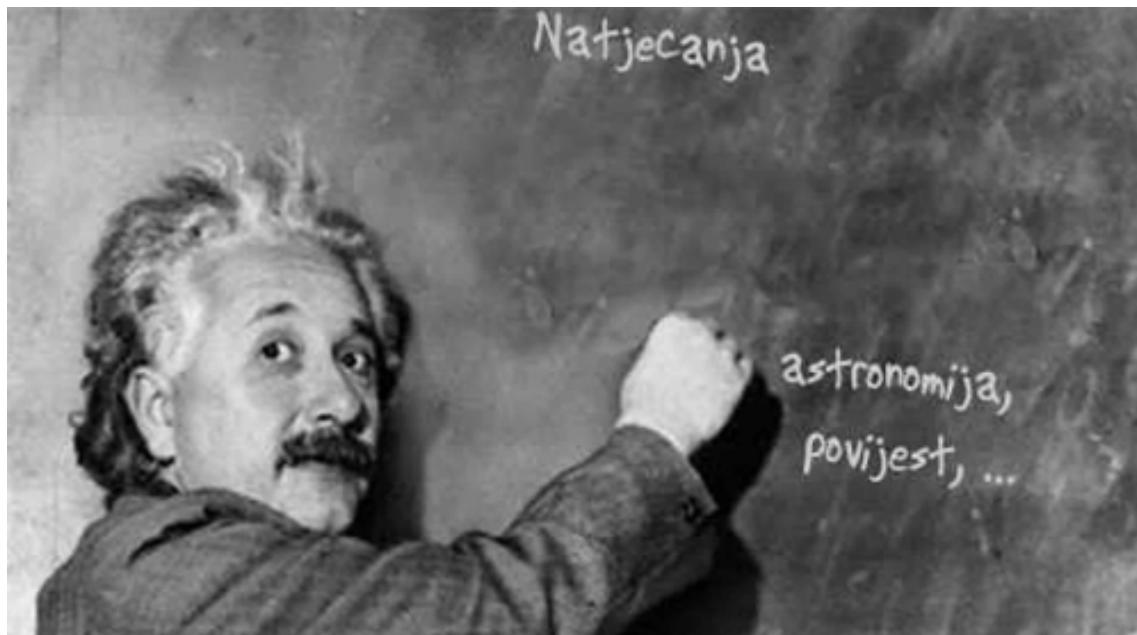
Naravno da će vas dočekati i mnoštvo restorana, suvenirnica i savršeno uređenih i održavanih mjesta za predah koji će vam biti potreban!

Winona Golenja Hoić, VI.a

Natjecanja

1. Karlo Strbad, IV.a, zauzeo je 37. mjesto na Općinskom natjecanju iz matematike; učiteljica Antonija Punek
2. Likovna kultura – na Natjecanju – izložbi učenika osnovnih škola Grada Zagreba (Županijsko natjecanje) izloženi su radovi Vladimira Slošića i Mateje Šiljeg, VII. a, „Mašta je važnija od znanja“ (A. Einstein) – tema ovogodišnje smotre likovnih radova bila je nadrealno i iracionalno u kombiniranoj likovnoj tehnići; kolaž papir – frotaž i grataž; učiteljica Ivica Šestanović
3. Laura Banović, VI. b sudjelovala je na Županijskom natjecanju na Lidranu sa svojim novinarskim radom „Rolly Pop“; učiteljica Gordana Ljubas
4. Na Državno iz astronomije, koje će se održati od 10. do 12. 5. 2009. u Omišu, idu učenici: Dorotea Medved, Matea Brkljačić, Ivan Kešina i Vladimir Slošić, svi iz VII.a; učitelji Marija Šuveljak i Igor Naglić
5. Na Državno natjecanje iz njemačkog jezika koje će se održati od 8. do 10. svibnja 2009. u Segetu Donjem ide Matea Pavić iz VIII.a; učiteljica Ivana Bašić
6. Na Županijskom natjecanju iz geografije sudjelovali su: Ela Gazivoda, V.a, 19. mjesto, Hakija Demirović, VI.b, 9. mjesto, Tomislav Balen, VII.a, 21. mjesto, Marin Duić, VIII.b, 28. mjesto; učitelji Mila Kožul Kalem i Neven Rücker
7. Na Županijskom natjecanju iz tehničke kulture učenik Filip Gavranović, VIII.a, zauzeo je 2., a Filip Sinković, VIII.b, 12. mjesto. Filip Gavranović ide na Državno natjecanje; učitelj Igor Naglić
8. Na Županijskom natjecanju iz kemije sudjelovali su učenici Damjan Hudiček, VII.a, Vladimir Slošić, VII.a, Toni Oštrić, VII.b, Tvrto Karlo Kovačević, VIII.a, Matea Pavić, VIII.a; učiteljica Danijela Pavković-Šolman
9. Na Županijskom natjecanju iz fizike sudjelovali su Ivan Kodvanj, VIII.a, Matea Pavić, VIII.a i Ivan Balen, VIII.b; učiteljica Manda Kravarušić
10. Na Županijskom natjecanju iz biologije sudjelovali su: Tomislav Balen, VII.a, Ivan Pavković-Šolman, VII.a, Antonija Jureša, VII.b, Petra Kunić, VII.b, Antonio Josić, VIII.a, Magdalena Buljan, VIII.a, Marin Duić, VIII.b; učiteljica Ljiljana Nimac
11. Na Općinskom natjecanju iz prve pomoći sudjelovali su učenici sedmih razreda: Tihana Pecotić, VII.a, Toni Oštrić, VII.b, Vilen Đerek, VIII.a, Hana Reberski, VII.b, Antonija Mesarić, VII.b, Matea Dugandžić, VII.b, Mislav Trut, VII.b; učiteljica Ljiljana Nimac
12. Na Općinskom natjecanju iz matematike sudjelovali su Josip Čuić, V.b, Ivan Katranček, V.a, Ivan Balen, VIII.b, Ivan Kodvanj, VIII.a, učiteljica: Snježana Zuanović
13. TZK – košarka- Na Županijskom natjecanju za učenike VII. i VIII. razreda dečki su osvojili 9. mjesto (3. krug); natjecanje za 5. i 6. razrede još traje, zasad su došli do 2. kruga - atletika – za VII. i VIII. razrede – dečki: Toni Oštrić, VII.b – 14. mjesto u skoku u dalj, Tvrto Karlo Kovačević, VIII.a – 15. mjesto u skoku u vis, Mislav Petrak, VIII.a – 16. mjesto u skoku u vis; nastupili su: Luka Katranček, VII.b na 300 m, Ivan Kešina, VII.a na 1000 m, Pavao Pleše, VIII.a na 100 m, Filip Crnić, VIII.a; cure – Ivana Gudan, VII.a na 300 m, na krosu SN nastupili su dečki: Mislav Petrak, VIII.a, Tvrto Karlo Kovačević, VIII.a, Josip Pereti, VII. VII.a, Jakov Novoselec, VI.a, Toni Oštrić, VII.b, Luka Katranček, VII.b, Ivan Poldrugač, VII.a, Ivan Čuić, VIII.b, Dominik Vlašić, VI.a i cure: Matea Brkljačić, VII.a, Ivana Gudan, VII.a, Matea Šiljeg, VII.a – najbolji rezultat – 48. mjesto, Dorotea Medved, VII.a; - nogomet – za učenike VII. i VIII. razreda u 1. krugu dečki su zauzeli 3. mjesto; učitelj Hrvoje Đurak
14. Na Europskom natjecanju EuroCreator iz informatike, tim: Tihana Pecotić, Vladimir Slošić, Damjan Hudiček, Mislav Trut i Tomislav Balen pod vodtvrom učiteljice Ive Matasić plasirali su se kao jedina škola predstavnica iz Republike Hrvatske

PONOSIMO SE NAŠIM MLADIM FIZIČARIMA

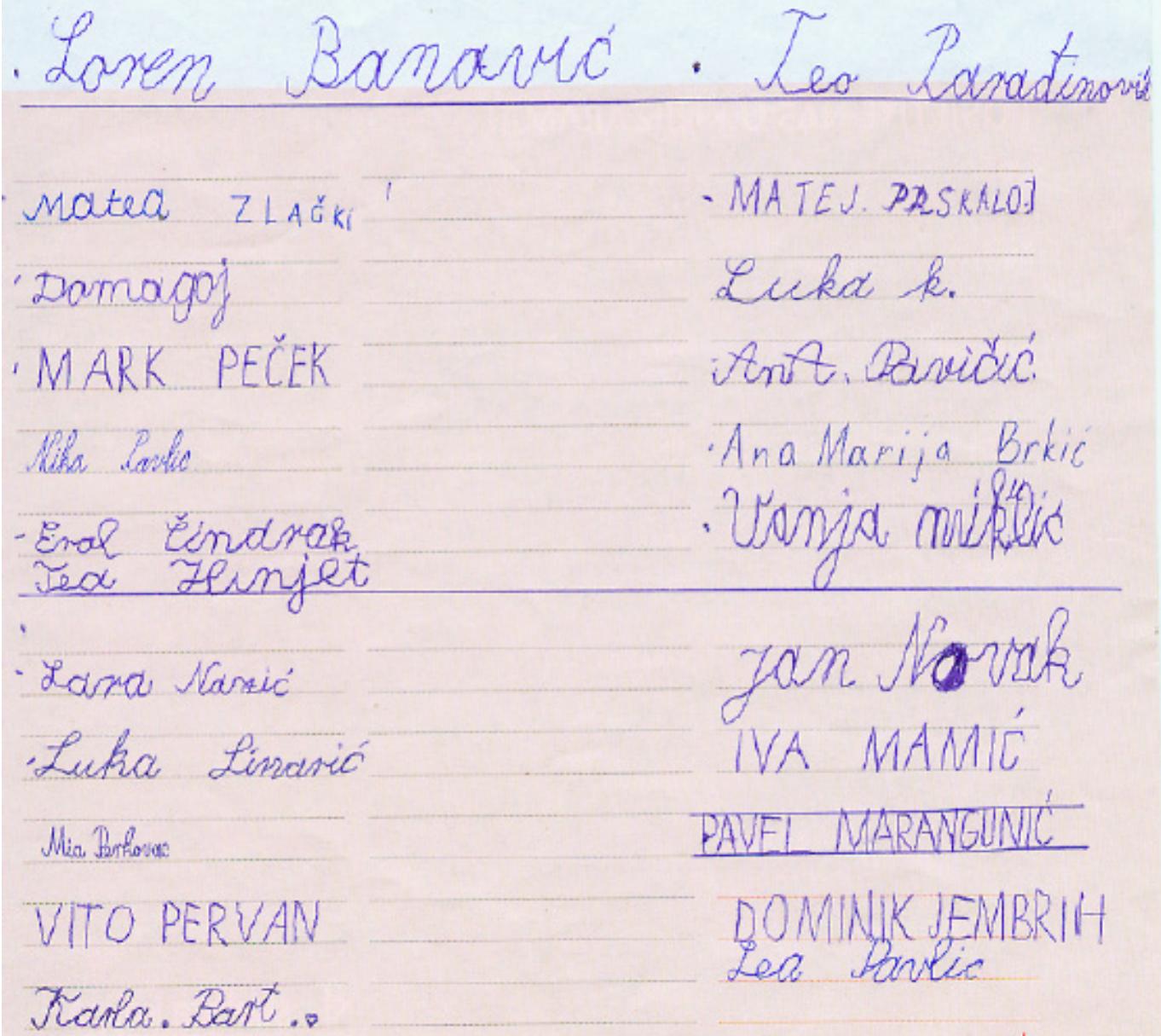
Učenici naše škole, pod vodstvom učiteljice Mande Kravarušić, česti su sudionici Državnih susreta i natjecanja mladih fizičara. Ovo je popis onih koji su bili na tom najvećem natjecanju od 1992. do 2008. godine kao i rezultati koje su postigli:

1. Igor Kemenović	1992. godine	Rabac - Labin	5. mjesto
2. Đino Kralj	1994. godine	Varaždin	3. mjesto
3. Ozren Vinter	1994. godine	Zadar	3. mjesto
4. Tea Tomić	1996. godine	Crikvenica	3. mjesto
5. Matilda Đurek	1996. godine	Crikvenica	3. mjesto
6. Krešimir Šakić	1997. godine	Pula	-
7. Nikola Grubišić	2001. godine	Zadar	6. mjesto
8. Jelena Željeznjak	2003. godine	Osijek	6. mjesto
9. Tomislav Herega	2006. godine	Vis	-
10. Damjan Blažeka	2008. godine	Poreč	-
11. Antonia Ileković	2008. godine	Poreč	-

PONOSIMO SE INFORMATIČARIMA KOJI SUDJELUJU NA EUROPSKIM NATJECANJIMA

PRVAŠIĆI

Prvi dan škole

Prvi dan moje škole! Mama mi je spremila knjige u torbu, a tata napravio sendvič on-ako kako ja želim. Išao sam putem do škole. Svi su me pozdravljali i govorili: "Bok!" Kad sam video školu, malo sam se prestrašio, ali tata mi je rekao da to nije ništa i ja sam ga poslušao. Kada sam ušao u razred, video sam neke nove prijatelje i prijateljice, no bilo je i starih. Svi strahovi su prošli i sada svi zajedno idemo dalje.

Luka Linarić, I.b

1.a

Pitali smo prvašice...

TKO JE IVAN MEŠTROVIĆ?

Ivan Meštrović je:

- slikar,
- kipar,
- balerina,
- sportaš,
- učitelj,
- poznati pisac.

ŠTO JE ZBORNICA?

Zbornica je:

- tamo gdje se pjeva,
- kuhinja,
- mjesto za presvlačenja,
- tamo učiteljice pričaju o djeci,
- tamo gdje balerine plešu.

KOLIKO JE STARA NAŠA ŠKOLA?

Škola je stara:

- 80 godina,
- puno, puno...,
- 130 godina,
- 50 600 godina.

PRVAŠIĆI

Antonija Bagarić

Leon Bartovčak

LAURA BIZJAK

BRUNO BLJETA

LARA DRAGOJEVIĆ

Barbara Granić

LARA JELAKOVIĆ

Bianca Lerotic

Mihale Lotrič

Klara Mezej

Borna Pajaković

KARLO PEJAKOVIĆ

Marko Plejic!! ♥★

Karla Paganac! ♥

Lara Požgaj

Valentina Raič★♥

IVA ŠKELJO

LUKA ŠPIRELJA

LOVRO VUKUŠIĆ

LOVRO ŽIVKOVIĆ

IVAN TITO ŽUKINA

ZANIMLJIVOSTI

NAJČEŠĆA IMENA MEĐU UČENICIMA

Najčešće muško ime ove školske godine među našim učenicima je IVAN. Ivana u našoj školi ima 17(!), od toga četvorica su u 7.a, a trojica u 8.a! Luka imamo 11, a Filipa 6.

IVAN – lat. Iohannes od grč. Iochánnēs < heb. Yohanan. steg. od Yeohohanan – Bog je milostiv

Najčešće žensko ime je ANA, njih ove školske godine ima 9. Odmah iza Ana po brojnosti su Matee, njih je 8, a slijede Laure, njih je 7.

ANA – lat. Anna od grč. Hanná < heb. Hannáh – milost

RIJETKA IMENA U ŠKOLI

Izdvojili su ona na koja smo u popisu učenika naišli samo jedanput. To su: Bianca, Michael, Ivan Tito, Loren, Erol, Pavel, Jan, Mark, Mira, Vito, Leonardo, Carlla Brunna, Frane, Armin, Bjanka, Ilirjan, Gafur, Videmanuel, Stipe, Sarita, Adrian, Ines, Roko, Romanna Gianna, Arien, Anna, Borna, Julida, Tarik, Vilim, Besnike, Jurica, Adriano, Mišel, Željko, Veronika, Winona, Ljerka, Viktor, Irina, Jana, Tia, Hakija, Mensur, Tonka, Ira, Vilen, Denisa, Damjan, Edin, Lora, Leonard, Tvrtnko Karlo, Ivan Vatroslav, Verona, Dea, Kosovare

Učenici osmih razreda dobili su ove godine mogućnost među nastavnicima koji čine njihovo Razredno vijeće izabrati one za koje misle da su najpravedniji, najsimpatičniji i najzahtjevniji.

Evo rezultata:

Za učenike VIII.a razreda najpravednija je Gordana Ljubas, najsimpatičniji Igor Naglić, a najzahtjevniji je Neven Rücker.

Za učenike VIII.b razreda najpravedniji je Petar Medić koji im je i najsimpatičniji, a najzahtjevnija je Daniela Pavković-Šolman.

VICEVI

Majka budi Ivicu za školu, a on plače.
Zašto plačeš, Ivice? – pita majka.
Sanjao sam da gori škola.
Ne brini, to je bio samo san.
Znam, znam, zato i plačem

Došao Ivica doma i otac ga upita:
Jesi li znao sva pitanja na testu?
Da.
Pa, kako si onda dobio jedan?!
Nisam znao odgovore.

Učiteljica na ploču napiše: 2:2.
Ivice, koliko je to?
Neriješeno!

Došao Ivica kući iz škole i tata ga pita kako je bilo.
Znaš, tata, danas sam skoro dobio peticu.
Pa kako skoro?
Dobio ju je onaj iza mene!

Usred sata profesor se obraća jednom učeniku:
Molim te, probudi toga što spava pored tebe.
A zašto baš ja? Probudite ga vi, pa vi ste ga uspavali!

- Ivice, kako ti je u školi?
- U školi je lijepo, učiteljica nam je dobra, ali ja mislim da ne zna baš puno.
- Kako to misliš?
- Pa svaki čas nešto pita!

Perica, radeći zadaću, pita sestricu:
Seko, koliko će ja ukupno imati jabuka ako ih imam dvanaest i dodam još šest?
Ne znam, u mom razredu mi dodajemo samo naranče.

Kaže otac sinu:
Kad god te pogledam, ti nikad ne učiš! Što to znači?
To znači da me stalno gledaš!

Govori učiteljica učenicima:
Sporo pišete, sporo zbrajate, sporo mislite... Ima li nešto što radite brzo?
Brzo se umorimo!

Učiteljica: Kupujem, kupuješ, kupuje, kupujemo, kupujete, kupuju. Ivice, koje je to vrijeme?
Ivica: Vrijeme rasprodaje!

Dobili učenici zadatak da napišu sastav na temu:
Što bih učinio da sam ravnatelj? Svi učenici marljivo pišu, samo Ivica sjedi i čeka.
Učiteljica ga ljutito pita: Zašto ti ne pišeš, Ivice?
Ivica: Čekam tajnicu da joj izdiktiram dopis!

Pitaju Pericu koji mu je najgori predmet u školi.
Perica: Dnevnik!

Kad se Perica vratio iz škole, tata ga pita:
I, kakav je bio test?
Težak, ali sam se trudio.
Dakle, riješio si svih pet zadataka?
Da, osim prva tri i zadnja dva.

IZREKE

Ajde, sad me motivirajte!

Pretvarajte se da nisam ovdje. I ja to radim stalno.

Da uštedimo vrijeme, pretpostavimo da sve već znam.

Molim, ne prekidajte me dok vas ignoriram.

Svi mi imamo probleme, samo što su moji veći od vaših.

Budućnost je u politici.

Nikada se neću izgubiti jer me svi nekamo šalju.

Grizem pametne.

Pobrkao sam svoje namjere sa svojim mogućnostima.

Komad kruha i TV i ne tražim ništa više.

Mene novac i slava ne zanimaju. Zanima me samo novac.

Ljudska pamet je ograničena. Glupost nije.

U usporedbi s Einsteinom, ja sam glup, no u usporedbi s tobom ipak sam genij.

I'll try to be nicer if you try to be smarter.

ZABAVNE STRANICE

PRIČE IZ DAVNINE KVIZ

1. Kako su se zvali brat i sestra?

- a) Jeglenac i Rutvica
- b) Jaglenac i Rutvica
- c) Jaglenac i Rugvica
- d) Jeglenac i Rukvica

2. Što je Sunce bilo Nevičici?

- a) rođak
- b) sestra
- c) mama
- d) djever

3. U što je vještica odnijela Jagora?

- a) u jazbinu
- b) u stablo
- c) u šipiju
- d) u kamen

4. Kako su se zvala Potjehova braća?

- a) Miron i Ljutiša
- b) Marun i Luka
- c) Marun i Ljutiša
- d) Miron i Luka

5. Tko je izvirio iz mora dok je Palunko postio?

- a) zlatne ribice
- b) Zora – djevojka
- c) Kralj Morski
- d) kit ubojica

6. Od čega je nastao Lutonjica Toporko?

- a) od javorića
- b) od hrasta
- c) od bora
- d) od grabića

7. Kako se zvala planina gdje je bio zmaj?

- a) Zmajeva planina
- b) Ubojita planina
- c) Kitež-planina
- d) Planina strave

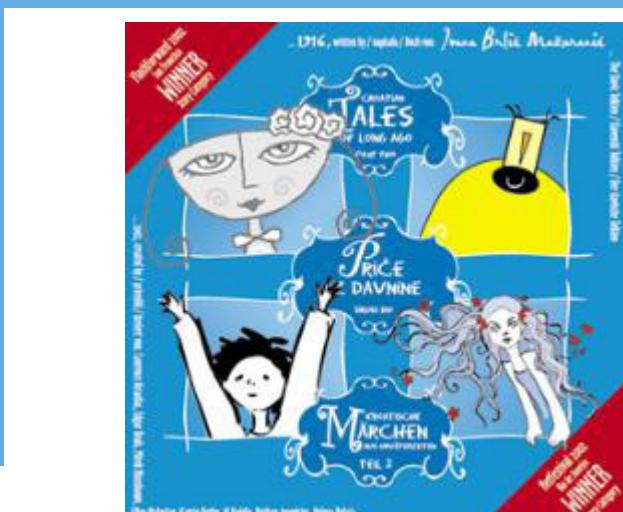
8. Kako se zvao župan?

- a) Marko
- b) Filip
- c) Josip
- d) Jurina

9. Kako se zvala polu-dobra polu-zločesta vještica?

- a) Kokoš
- b) Mokoš
- c) Momoš
- d) Komoš

Viktor Prusac, VI.a

Rješenja: 1.b, 2.d, 3.a, 4.c, 5.b, 6.d, 7.c, 8.d, 9.b

OSMOŠMJEĐERKA

Pronađi navedene pojmove u osmosmjerci, uvrsti ih u tablicu do te od preostalih slova ispiši rješenje.

pojmovi: VOĆNA SALATA, PALAČINKE, MLJEKO, MUFFIN, BUREK, SENDVIĆ, CEDEVITA, ČAJ, SLANAC, PIZZA, KEBAB, SOK, CAO CAO, KRAFNA, JABUKA, KRUŠKA, ŠUNKA, SIR, KOKOS, JAJE

C	I	N	D	E	A	K	O	K	O	S
E	Č	I	V	D	N	E	S	L	K	J
D	Š	F	R	E	E	B	S	N	E	A
E	U	F	I	K	J	A	O	I	R	B
V	N	U	S	N	A	B	K	J	U	U
I	K	M	L	I	J	E	K	O	B	K
T	A	E	L	Č	K	R	A	F	N	A
A	T	A	L	A	S	A	N	Ć	O	V
O	V	N	I	L	A	K	Š	U	R	K
O	A	C	O	A	C	C	Ć	A	J	I
A	Z	Z	I	P	S	L	A	N	A	C

rješenje: -----

ponedjeljak	utorak	srijeda	četvrtak	petak
b_____	s_____	p_____	k_____	š_____
m_____	j____			
j_____	m_____	k_____	c_____	p_____
		k____	s__	ć__

zamjena za bilo

koji dan

s_____

s__

v-----

k_____

sastavio: Viktor Prusac, VI.a

i još

SMOGOVCI KVIZ

Tko svog oca zove Nosonja?

1. Dado
2. Dragec
3. Dunja

Slon je:

1. nasilni dječak u Dadinoj školi
2. životinja
3. poslovni čovjek?

Za koliko braće brine Dragec?

za petero
za sedmero
za dvoje

Po zanimanju Nosonja je:

1. slikar
2. crtač stripova
3. radnik u tvornici

Dado živi u:

1. kući
2. vili
3. neboderu?

Dunja i Mazalo su:

1. brat i sestra
2. ljubavni par
3. pas i mačka

Crni Džek je:

1. mafijaš
2. policajac
3. obični prolaznik

Iks je:

1. Dragecov brat nogometniš
2. Fantom na biciklu
3. ubojica

Odredi je li tvrdnja točna ili netočna.

1. Pisac romana je Ivan Hitrec.	T	N
2. Zmija je Dunju ugrizla u nezgodno mjesto.	T	N
3. Šiljo je zapalio krivi imenik.	T	N
4. Mazalo je profesorima poklonio prave ruže.	T	N
5. Nosonja je upao u vodu u kojoj su bili morski psi.	T	N
6. Dragec je išao u posjet mami u Frankfurt.	T	N

Antonio Josić, VIII.a

I.a
2.b
3.a
4.b
5.c
6.b
7.a
8.a
I.N
2.T
3.T
4.N
5.N
6.N

AKVAREL

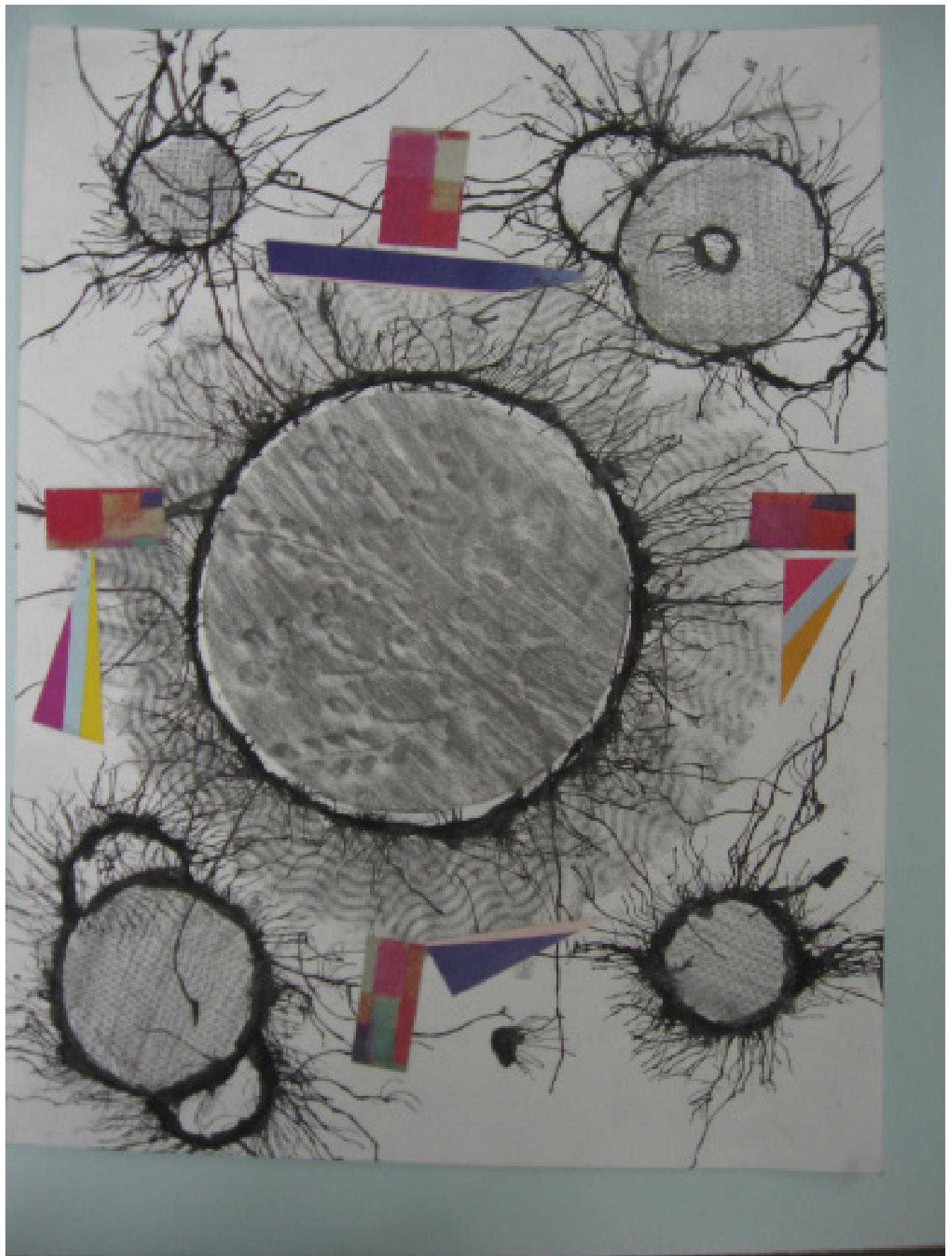
Dorotea Medved, VII.a

Nika Bilić, 2.b

Lea Vojtušek, 2.b

Tihana Pecotić, VII.a

Ivana Gudan, VII.a

Sara Stažnik, VI.b

Godina astronomije

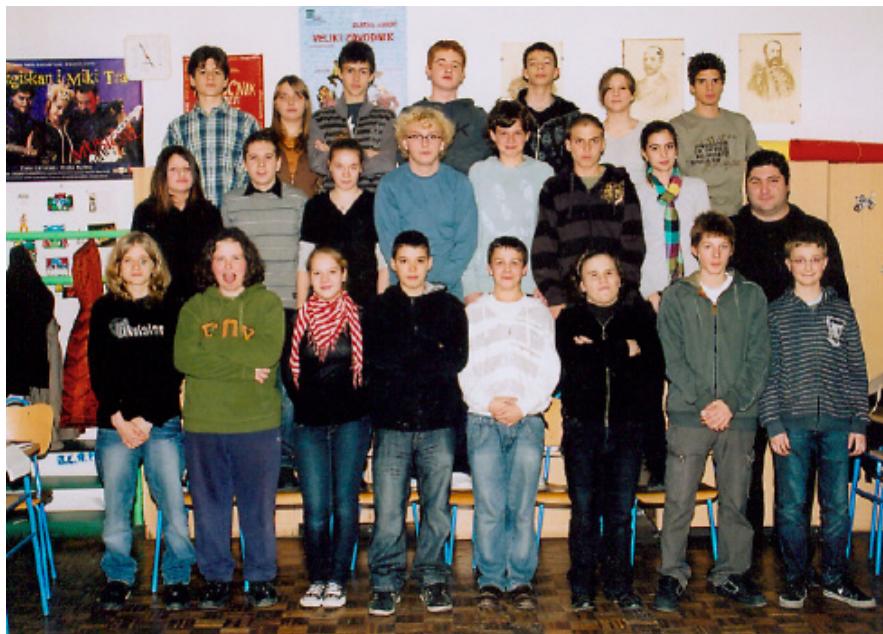
Naša škola je 5. ožujka 2009. bila domaćin Županijskog natjecanja iz astronomije za osnovne i srednje škole. I to je bila dobra prilika da s našim gostima proslavimo 40. godišnjicu naše škole i Međunarodnu godinu astronomije. Inače, na našoj školi već skoro dva desetljeća postoji astronomska grupa. U grupi se okupljaju učenici koje zanima svemir, te žele više naučiti o nebeskim tijelima, njihovoj građi, gibanju i kako ih opažati. Natjecalo se 110 učenika. Za tu smo priliku izložili slike planeta, Sunca i zvjezdane karte. Predstavili smo i malu izložbu maketa teleskopa koje smo sami napravili uz naše prave školske teleskope. Prije 400 godina je Galileo Galilei prvi puta promatrao nebo teleskopom! To je bila inspiracija Tomislavu Balenu i Damjanu Hudičeku da za natjecanje sami naprave astronomski teleskop od dvije sabirne leće. Dora Medved i Matea Brkljačić su pokušale riješiti problem kako proslaviti dva rođendana u jednom danu na Merkuru. Tihana Pecotić je provjeravala Ukrivanje sila teže pomoći njihala, a Ivana Kešinu i mene (Vladu) zanimali su krateri Mjeseca. Cilj našega rada je bio odrediti visinu Mjesecnih kratera koji se nalaze na njegovom ekvatoru. Svi smo „zaronili“ u te probleme. Uz radnje smo napravili plakate i prezentacije. Mentor su nam profesori Marija Šuveljak i Igor Naglić.

Da su Meštari ljubitelji astronomije prikazuju i veliki grafit na zidu škole. Oslikali su ga Ivan Čuić i Marko Marinović, a ideja je bila ravnateljeva. Grafit je super i nitko ga ne šara! Moto Međunarodne godine astroomije je: "Svemir - na vama je da ga otkrijete!" Bilo bi lijepo da što više ljudi pogleda u noćno nebo kroz teleskop! A zvjezdano nebo će nas ispuniti veseljem!

Vladimir Slošić, 7.a

Naši osmaši

1. Patrik Besedić – Pačo - Trenira košarku u školi i igra za školski tim. Uvijek će vam pomoći i pravi je prijatelj. Sluša svakaku vrstu glazbe.
2. Branimir Buljan – Brne - Veliki Thompsonov obožavatelj i mrzi cajke. Trenirao je nogomet, a sad trenira košarku u školi. Ima smisla za sve sportove s loptom.
3. Magdalena Buljan – Meggi - Trenirala je rukomet. Dobra je sa svima i svakome će uvijek pomoći. Voli čitati knjige.
4. Filip Crnić – Fićo - Jako je zabavno u njegovom društvu. Voli pomagati drugima. Odlično čita! Trenira košarku u školi.
5. Filip Gavranović – Gavran - Tih i povučen dečko koji zna više nego što pokazuje. Najbolji predmet mu je biologija. Voli čitati stripove o Garfieldu. Njemu se obratite ako vam nedostaje bilo koji broj. Ide na Državno iz tehničkog!
6. Petra Ignjatić - Odlična je sportašica. U košarci, koju i trenira, pobijedila bi i samog Michaela Jordana. Članica je hrvatske kadetske reprezentacije.
7. Antonio Josić – Anthony - Trenira karate i svira gitaru. Svaki je razred prošao s 5.00. Ako nemate zadaću ili vam treba savjet oko zadaćnice ili učenja, obratite se njemu za pomoć. Pročitao je puno knjiga. Velik je fan Chili Peppersa i John Frusciantea.
8. Ivan Kodvanj – Kocky - Odličan je učenik i sportaš. Trenira plivanje, treći je u državi i kategoriziran je od strane Olimpijskog odbora. U zadnje vrijeme uči svirati gitaru i potpuno je ovisan o Chili Peppersima.
9. Tvrto Karlo Kovačević – Tvrc - Odličan je učenik. Sluša rap, hip-hop i metal. Trenira košarku u Cedeviti i igra za školu. Ima smisla za atletiku.
10. Iva Lehki - Trenirala je odbojku, a sad se bavi ritmikom. Odlična je učenica i bivša urednica našeg školskog lista.
11. Verona Mesarić - Trenira ritmiku i jako joj dobro ide gimnastika. Bivša je urednica našeg školskog lista.
12. Ivan Mešnjak - Poznaje sve šestaše. Voli igrati računalne igrice. Najdraži predmet mu je glazbeni. Jako dobro mu ide sviranje blok flaute.
13. Matea Pavić- Došla je iz Njemačke. Jako se dobro prilagodila i stekla je puno dobrih prijatelja. Za razliku od prošle godine jako joj dobro ide hrvatski, samo što ima manjih problema oko pisanje slova č i č. Ide na Državno iz njemačkog jezika!
14. Mislav Petrk - Mišo - Trenira košarku u Cedeviti, a trenirao je i u Ciboni. Osvajao je mnoga prvenstva (Beograd, Milano, Barcelona...). Ove godine je pomogao školskom timu da ostvari svoj najbolji rezultat do sada. Mišo je predsjednik Vijeća učenika naše škole.
15. Matija Plašć - Najdraži predmet mu je biologija. Svira gitaru. Bavio se plivanjem i bio je jako dobar plivač.
16. Pavao Pleše - Pavlek- Jako smiješan i jako je zabavno u njegovom društvu. Svirao je klavir. Najdraži predmet mu je vjeronomuški.
17. Ana Samac - Odlična je učenica i bivša urednica našeg školskog lista. Jako joj dobro ide hrvatski. Prošle godine je bila na Županijskom natjecanju.
18. Dea Šumić - Trenirala je rukomet. Samostalno se bavi tjelovježbom.
19. Valentino Tursan - Voli igrati računalne igrice. Živi najdalje od škole, putuje autobusom, pa često zakasnii na prvi sat.
20. Alan Vukelić – Kaljo - Trenira košarku u Cedeviti, a igra i za školski tim. Ima dobre fore i zabavno je u njegovom društvu.
21. Marin Zuanović – Zuja - Trenirao je nogomet, a sad trenira košarku u školi i igra za školski tim.
22. Ivan Željeznjak – Željka - Pravi je ovisnik o igrici World of Warcraft. Dobar je matematičar i fizičar.

Antonio Josić, VIII.a

Naši osmaši

VIII.b RAZRED

1. Ivan Balen – Lenba - Treći u državi u plivanju. Član HAPK Mladost. Strastveni sportaš, voli „zezati“ profesore. Ovisan o Facebooku.
2. Monika Bešen – Mona – Druži se s Andreom. Strastvena čitačica OK magazina.
3. Matej Blažeka – Glavaš – Državni prvak u šahu. Ako imate neki problem s računalima, pitajte ga jer zna sve o njima.
4. Marijo Britvić – Blitva – Ovisan o MSN – u. Rekreativni talent za košarku. Voli „pričati“ s profesorima i štrajkati.
5. Ivan Čuić – Čuja – Ima dobre fore. Rukometaš RK Zagreb. Crtač legalnih grafita na našoj školi.
6. Hilmo Demirović – Hilmic – Trenira veslanje u HAVK Mladost. Ima dobre rezultate. Razredni blagajnik.
7. Marin Duić – Trenira plivanje te je strastveni bubenjar. Voli oponašati tuđe glasove i kretnje.
8. Lidija Gajšek – Voli se rekreirati i družiti s Monom i Andreom.
9. Ante Grgić – Grga – Pravi sportaš. „Ne nosi kapu.“
10. Valentina Ileković – Tina – Trenira karate. Voli izlaziti s prijateljicama.
11. Luka Ivanović – Lukica – strastveni obožavatelj KK Cibona. Dobar učenik. Ako vam hitno treba, naći ćete ga kako puca na koš ispred kuće. Uvijek nam da zadaču iz matematike koja nije uvijek točna.
12. Kosovare Jozes – Došla k nama u osmom razredu iz inozemstva, ali smo je prihvatali kao da je oduvijek s nama. Uvijek nam posudi korektor.
13. Mia Kirn – Voli svog psa Lunu. Ljubiteljica je plesa.
14. Marko Pavić – Zna sve o računalima i igricama. Ako imate neki problem s nekom igrico, obratite mu se na MSN – u.
15. Laura Pejković – Preksavec – Iako je najmirnija cura u razredu, ima dobar nogometni šut. Rado posudi stvari.
16. Andrea Raić – Uvijek ima žvake. Jedina u razredu redovito piše domaće zadaće iz engleskog.
17. Sara Robek – Trenira veslanje. Voli se šminkati. Jedna od „glasnijih“ u razredu.
18. Filip Sinković – Sinka – Trenira hokej na travi. Uvijek je raspoložen za spavanje.
19. Kristina Stažnik – Kika – Trenira ples. Rado pjeva pod nastavom!
20. Filip Vukovac – Najbolji nogometaš u razredu. Često kasni na nastavu.

Marijo Britvić, Ivan Čuić, Marin Duić, VIII.b

Naj osmaš

Razredna vijeća osmih razreda zamolili smo da izaberu učenika generacije ove školske godine. Najveći broj glasova dobilo je učenik VIII. a razreda Antonio Josić. Svih osam godina Antonio je prošao odličnim uspjehom (5,00), a nastavnici su za njega, među ostalim, rekli da je: tolerantan, pravedan, pouzdan, brine za svoje dobro, ali i za dobro razreda, odgovoran, savjestan, pristojan prema nastavnicima i učenicima, kulturnan, duhovih, samostalan... Antonio je od početaka član naše novinarske ekipe gdje također kreativnošću i marljivošću daje svoj doprinos u nastanku našeg lista.

Rođen: 3. 7. 1994.

Braća/sestre: Imam jednog brata starijeg 12 godina.

Meštari: Po tvom mišljenju, zašto si izabran za učenika generacije?

Antonio: To je dosta teško pitanje. Mislim da je kod profesora prevagnulo to što sam svaki razred i polugodište prošao s 5,00, uz redovnu školu treniram karate i pohađam osnovnu glazbenu školu, a mislim da mi ni ponašanje nije loše.

Meštari: Koji ti je najbolji, a koji najgori predmet i zašto?

Antonio: Imam više boljih predmeta, ali niti jedan mi nije najbolji. Svaki od tih predmeta mi je poseban na neki način pa zato ne mogu odlučiti koji mi je najbolji. A što se tiče najgoreg predmeta, pa ... nemam ga.

Meštari: Koji ti je najbolji, a koji najgori profesor/ica i zašto?

Antonio: Najbolja profesorica mi je prof. Gordana Ljubas zato što je uvijek spremna na šalu, ali kad nešto treba

raditi, onda svi prekinemo sa šalom i radimo bez prigovora i uvijek se za svaki test dobro pripremimo. Nemam najgoreg profesora.

Meštari: Što radiš u slobodno vrijeme?

Antonio: Nemam baš previše slobodnog vremena zato što idem u glazbenu školu koju ove godine završavam i bavim se karateom. Treniram sa seniorskom ekipom pet puta tjedno, a imam i natjecanja subotom ili nedjeljom i zato svoje slobodno vrijeme provodim odmarajući se kod kuće, gledajući TV ili nekad odem u kino s frendom.

Meštari: Kakvu glazbu slušaš i koja ti je omiljena pjesma?

Antonio: Uglavnom slušam strani rock, ali se neću buniti ako u mom društvu netko sluša drugačiju vrstu glazbe. Najdraže pjesme su mi: Snow (Hey Oh) i Dani California (Peppersi), Knocking On The Heavens Door (Guns 'n' Roses) i još par pjesama od Beatlesa.

Meštari: Najdraža knjiga?

Antonio: Najdraže knjige su mi serijali o Harryju Potteru. Kad sam završio prvi razred, pročitao sam prvi Harry Potter u samo tjedan dana i od tog dana sam velik poklonik tog serijala. Svaku sam knjigu pročitao nekoliko puta, a navukao sam i brata da ih pročita. Volim i knjige o Eragonu, špijuncu Roberta Ludluma, pustolovne...

Meštari: Tko ti je najbolji prijatelj?

Antonio: Najbolji prijatelj mi je Ivan Kodvanj.

Meštari: Što bi volio biti po zanimanju?

Antonio: Po zanimanju bih volio biti lječnik. Nisam siguran kakav, ali me privlači ortopedija.

Meštari: U koju se školu namjeravaš upisati?

Antonio: Namjeravam se upisati u XV.gimnaziju - MIOC.

Meštari: Što će ti iz ove škole najviše nedostajati?

Antonio: Najviše će mi nedostajati prijatelji i blizina škole (do MIOC-a imam sat vremena).

Meštari: Poruka za kraj?

Antonio: Trebate biti uporni i uvijek se truditi dati najbolje od sebe, pa makar vam bilo teško jer na kraju će te zasigurno izaći kao pobjednici!

strip 1

Tia Borković, VI. b

strip 2

ONAKO ĆE IZGLEDATI DJECA NAKON 7 GODINA A OVAKO IZGLEDJU DJECA BEZ OSNOVNE ŠKOLE...

Tia Borković, VI. b

NAJBOLJE IZGLEDJU DJECA IZ OS IVANA MIŠTRONICA!

AZNATE ŽISTO! ZATO ŠTO NEMA UČENIKA KOJI ĆE DONIJETI SAV PRIBOR!

Zdenec životča

